

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૨૯ મું.

શાર્દૂલવિક્રિન્નિતમ્.

ये जीवेषु दयालवः स्पृशति यान् स्वद्वेषोपि न श्रीमदः
 आंता ये न परोपकारकरणे हृष्यन्ति ये याचिताः ।
 स्वस्थाः सत्स्वपि यौवनोदयमहाज्याधिप्रकोपेषु ये
 ते लोकोत्तरचारुचित्रचरिताः श्रेष्ठाः कति स्युर्नराः ॥

“જે જીવોને વિષે દયાળુ છે, જેને દ્રવ્યનો મદ સ્વદેષ પણ સ્પર્શ કરતો નથી; જે પરોપકાર કરવામાં થાકતો નથી, જે યાચના કર્યા સતા ખુશી થાય છે, યૌવનના ઉદયરૂપ મહાજ્યાધિનો પ્રકોપ થયે સતે પણ જે સ્વસ્થ રહે છે, એવા લોકોત્તર આશ્ચર્યકારી મનોહર ચરિત્રવાળા શ્રેષ્ઠ કેટલાક જ મનુષ્યો હોય છે અર્થાત્ બહુ અદ્ય હોય છે.” સુક્રમુક્તાબ્દ.

સંવત ૧૯૬૬ ના ચૈત્રથી સંવત ૧૯૭૦ ના ફાગણ સુધી અંક ૧૨.

પ્રકટ કર્તા.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સત્તા.

ભાવનગર.

વિક્રમ સંવત ૧૯૬૬-૭૦ 'શકે ૧૮૩૫ ઈસ્વીસન ૧૯૧૩-૧૪

વીર સંવત ૨૪૩૯-૪૦

ભાવનગર—આનંદ પ્રીર્નિંગ પ્રેસ.

વાર્ષિક-મૂલ્ય રૂ. ૧-૦-૦ બહારગામવાળાને પોસ્ટેજ સાથે રૂ. ૧-૪-૦
 ૧૨વર્ષે લેટ વરીકે જૈનપંથાંગ ને એક સારી ખુક આપવામાં આવે છે.

વાર્ષિક અનુક્રમણિકા.

વિષય.

પૃષ્ઠ.

૧	નુતન વર્ષે પ્રારંભે પ્રભુ પ્રાર્થના. પદ્ય (કવિ સાંકળચંદ)	૧
૨	અભણુ ને વિદ્વાનનો સંવાદ. " "	૨
૩	નવું વર્ષ.	૪
૪	શ્રી હીરવિજય સૂરીશ્વરના ચરિત્રમાંથી કેટલીએક મહત્વની હકીકતો.
(મુનિ રતનવિજયજી)	૯
૫	સુક્તસુક્તાવળી
(સન્મિત્ર કર્પૂરવિજયજી)	
૧	દેવાધિદેવ અરિહંત ભગવાન કેવા છે ? (દેવતત્ત્વ)	
૨	ગુરુતત્ત્વ	
૩	ધર્મતત્ત્વ.	
૪	સમ્યગ્ જ્ઞાનના અભ્યાસથીજ સાચી સમજ આવે છે.	
૫	મનુષ્ય જન્મની દુર્લભતા.	
૬	સન્મજનોની બલિહારી.	
૭	ગુણરાગીને ગુણગ્રાહીપણાના ફાયદા.	
૮	ન્યાયાચરણ આદરવાની આવશ્યકતા.	
૬	શ્રાવકના ત્રત ઉપરનીકથા (વાસુપૂજ્યચરિત્ર.)	
૧	પ્રથમ ત્રત ઉપર સુર અને ચંદ્રની કથા.	
૨	દ્વિતીય ત્રત ઉપર હંસરાજની કથા.	
૩	તૃતીય ત્રત ઉપર લક્ષ્મીપુજની કથા.	
૪	ચતુર્થ ત્રતોપરિ નાગિલની કથા.	
૫	પંચમ ત્રતોપરિ વિદ્યાપતિની કથા.	
૬	ષષ્ઠ ત્રતોપરિ સિંહચંદ્રીની કથા.	
૭	આઠમી કોન્ફરન્સની રીસેપ્શન કમીટીના પ્રમુખનું ભાષણ.	
૮	એક અનુકરણીય સ્તુત્ય પગલું (રૂ ૧૫૦૦૦ ની સખાવત)	
૯	ઘણું જીવો લખતરના નામદાર ઠાકોર સાહેબ (જીવદયા)	
૧૦	સાધારણ જિનસ્તવન (સમશ્લોકી) (માવજી દામજી શાહ)	૩૧
૧૧	બાળા ને બહેનોને હિતશિક્ષા (કવિ સાંકળચંદ)	
૧૨	તીર્થયાત્રા (મૌકિતક)	
૧૩	વર્તમાન સમાચાર.	
૧૪	આઠમી કોન્ફરન્સના પ્રમુખનું ભાષણ.	

૩૬	સ્વપરનો હિતાર્થે શાસ્ત્રકારોનો સદુપદેશ (સન્નિત્ર કર્પુરવિજયજી)	૧૬૫
૪૦	તીર્થસ્થળે શાસ્ત્રનીતિ પ્રમાણે વર્તન રાખવાની જરૂર (મુ. ક. વિ.)	૧૬૬
૪૧	જૈનાગમ પ્રકાશન કાર્ય	૧૬૦
૪૨	એક ખુશી સમાચાર	૧૬૪
૪૩	ખમ્બુ ને ખમાવબું.	૧૬૪
૪૪	નવો જમાનો. પદ્ય (કવિ સાંકળચંદ)	૧૬૫
૪૫	રાંધણપુર જૈનમંડળનો બીજો વાર્ષિક રિપોર્ટ	૨૨૨
૪૬	ગોધામાં યાત્રાળુ માટે સગવડ	૨૨૩
૪૭	વીશસ્થાનક તપ સંબંધી બે ખુકોનો પહોંચ ને અવલોકન.	૨૨૫
૪૮	પૈસા ખર્ચ્યા વિના સ્વર્ગે જવાનો એક રસ્તો.	૨૨૬
૪૯	સ્ત્રીહતશિક્ષા. પદ્ય (કવિ સાંકળચંદ)	૨૨૭
૫૦	પ્રશ્નમરતિ પ્રકરણ મૂળ, અર્થ, વિવેચન (મુ. ક. વિ.)	૨૨૯
૫૧	એક ઉત્તમ કારખાતું (નેમચંદ ગીરધરલાલ)	૨૫૦
૫૨	ધટાલીનો જૈનો પ્રત્યે પત્ર ને જૈનોની દ્રષ્ટિ	૨૫૪
૫૩	આખુલતા દેરાસરમાં છુટ પહેરીને ન જવાનો સરકારી ઠરાવ.	૨૫૭
૫૪	મન પ્રબોધક પદ્ય (કવિ સાંકળચંદ)	૨૫૯
૫૫	બ્રહ્મચર્યની વાંજોના ટુંક સારાંશ (સન્નિત્ર કર્પુરવિજયજી)	૨૬૦
૫૬	“વન” દ્વિ સાત્વિકો વાસ.”	૨૬૪
૫૭	મહાપુરુષના ઉત્તમ લક્ષણ.	૨૬૫
૫૮	નવપદ્મનું યથાવિધ સેવન કરવા પ્રેરક વચન	૨૬૭
૫૯	જીવદયાના હિમાયતીને પ્રસ્તાવિક બે બોલ.	૨૬૮
૬૦	જૈનબંધુઓને ધ્યાન રાખવા લાયક બહેર ખબર.	૨૬૦
૬૧	જૈન બળપોષક શ્રીવીરજિન સ્તુતિ. (પદ્ય) પા. ગો. સાંગાણી.	૨૬૧
૬૨	સંસારની અસારતા યાને જિનસ્તુતિ.	૨૬૨
૬૩	તપચિંતવન (રાત્રી પ્રતિક્રમણમાં કાર્યોત્સર્ગ)	૩૦૪
૬૪	ડો. હર્મન જોડાળીનું હિંદુસ્થાનમાં આગમન	૩૦૯
૬૫	શેઠ ભગુભાઈ પ્રેમચંદને ત્યાં ઉજમણનો મહોત્સવ.	૩૧૩
૬૬	જિનાગમ પ્રકાશનના કાર્યકર્તાઓને સૂચના-દ્રવ્યાનુયોગ તર્કજ્ઞાનું અવલોકન.	૩૧૫
૬૭	પિંડપિંજર. પદ્ય (કવિ સાંકળચંદ).	૩૨૩
૬૮	પ્રકિર્ણ વિચારો (સન્નિત્ર કર્પુરવિજયજી)	૩૨૪
૬૯	એક હૃદય દ્રાવક સંધ્યા (મૌકિતક)	૩૪૦
૭૦	જૈન સાહિત્ય સંમેલન માટે દ્વિલયાલ.	૩૫૩
૭૧	ગૃહસ્થનો સામાન્ય ધર્મ. પદ્ય (દુર્લભજી ગુલાબચંદ)	૩૫૫
૭૨	સોપકની કર્મવિચ્છેદના હેતુ.	૩૬૩
૭૩	જૈનધર્મની વિશ્વમાન તપશ્ચર્યા (મુનિ પુણ્યવિજયજી)	૩૭૫
૭૪	વિધવાઓના હિત માટે એક સંલેખ (વાલી વીરચંદ)	૩૮૫

REGISTERED No. B. 156.

શ્રી

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

શાર્દૂલાવિક્રિસ્તમ.

યે જીવંતુ દયાદાવઃ સૃજતિ યાન્ સ્વલ્પોપિ ન શ્રીમદઃ
 શ્રાંતા યે ન પરોપકારકરણે હૃપ્યતિ યે યાચિતાઃ ।
 સ્વસ્થાઃ સત્સ્વપિ યૌવનોદયમદાવ્યાધિપકોપેષુ યે
 તે લોકોત્તરચારુચિત્તચરિતાઃ શ્રેષ્ઠાઃ કતિ સ્યુર્નરાઃ ॥

જેને હવડયા વસી મનવિતે, સદ્ભીતિથી મને નહીં,
 ઉપકારે નહીં થાક, યાચકરણે આજ્ઞાદ માને મહી;
 શાંત ચિત્તવણી, બુધાવી મદનો, રોગે હણાય નહી,
 એવા મુદર શ્રેષ્ઠ મુક્ત મુખથી શોધ્યે જીવલે મહી.

પુસ્તક રૂ. ૬ મું.

ચેત્ર. સંવત્ર ૧૯૬૬. શાકે ૧૮૩૫.

અંક ૧ લો.

પ્રગટ કર્તા.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા. ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા.

૧ નુતનરૂપ પ્રારંભે પ્રભુપ્રાથના.	...	...	...	...	૧
૨ અગણ્ય અને વિદાનનો વિવાદ.	...	...	...	...	૨
૩ નવું વર્ષ.	...	...	...	...	૪
૪ શ્રી હીઃવિજય સરીસ્વરના ચરિત્રમાંથી કેટલીએકે મહત્વની હકીકતો.	...	...	...	...	૬
૫ મુક્તમુક્તાવળી...	...	...	...	...	૧૧
૬ આવકનું પ્રથમ વત્ર (કથા)	...	...	...	...	૨૪
૭ આદ્ધી કોન્ટરન્સની રીસેપ્શન કમીટીના પ્રમુખનું લખણ.	...	...	...	...	૨૮
૮ એક અનુકરણીય ગુણ પગલુ.	...	...	...	...	૩૧
૯ પાણી હવે લખતરના નેક નામદાર કાકાર સાહેબ.	...	...	...	...	૩૨

શ્રી “સરસ્વતી” છાપખાનું—ભાવનગર.

મુદ્રણ રૂ. ૧)

પ્રાસ્ટેજ રૂ. ૦-૪-૦ બેટ સથે.

લાઈફ મેમ્બરોને ભેટ.

આમારી સભાના લાઈફ મેમ્બરોને આહુ વર્ષેની ભેટ તરીકે આપવાના નીચેના પુસ્તકો મુકરર થઈ ગયા છે અને તે તેવાર પણ થઈ ગયા છે. થોડા દિન-સમાં મોકલવાનું શરૂ કરવામાં આવશે.

શ્રી પંચાશક અથ ટીકા સહીત. (સંસ્કૃત)

શ્રી કર્મત્રય ટીકા વિભાગ રત્ને. (કર્મત્રય પમો, દ્વિતી તથા સંસ્કૃત ૪ કર્મત્રય.)

શ્રી જ્ઞાનસાર ટીકા સહીત. (સંસ્કૃત)

શ્રી પરિશિષ્ટ પર્વ-પદ્યગંધ.

શ્રી પ્રમેયરત્નકોષ-ન્યાયનો અંથ. મૂળ. (સંસ્કૃત)

શ્રી પ્રકરણો ઉપરના રત્નવનાદિનો સંગ્રહ. ગુજરાતી પદ્યગંધ.

શ્રી ધનપાળ પંચાશિકા. ટીકા તથા અર્થ યુક્ત અને ત્રણ તીથોના કથો સાથે.

શ્રી તરવવાતી તથા લક્ષ્મી સરસ્વતીનો સંવાદ. (ગુજરાતી ભાષામાં)

ઉપર જણાવેલા આઠ અથો પૈકી પ્રથમના પાંચ અથો તદ્દન સંસ્કૃતમાં છે અને તે સંસ્કૃત ભાષાના પણ સારા અભ્યાસીને ઉપયોગી થઈ પડે તેમ છે તેથી તેમાંના પ્રથમના ત્રણ અથો જે લાઈફ મેમ્બર આસ મોકલવા દરમાવશે તેમનેજ મોકલવામાં આવશે અને બાકીના પાંચ નો સર્વને મોકલવામાં આવશે.

ઉપરના અથો પોસ્ટેજ પૂરતાજ વેદ્યુપેશલથી મોકલવામાં આવશે.

આઠે વસ્તુની ઈચ્છાવાળા લાઈફ મેમ્બરે તરતમાંજ પત્ર લખવા તરફી લેવી.

જે પોતે નહીં મંગાવે તેનીવતી એ અથો સાધુ સાધ્વી વિગેરેને ભેટ આપવામાં આવશે જેથી તેનો અદુપયોગ થશે ને તેને લાગ મળશે.

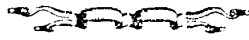
ઉપરના અથો કિંમતથી મંગાવનારને માટે પણ નીચે

પ્રમાણે સગવડ રાખવામાં આવી છે.

			પોસ્ટેજ.
૧ શ્રી પંચાશક અથ સટીક. કા. ૫૦ પ્રકોક ૧૦૦૦૦	રૂ ૨૫	૦૧	
૨ શ્રી કર્મત્રય ટીકા યુક્ત વિભાગ રત્ને. કા. ૪૦ પ્રકોક ૮૦૦૦	રૂ ૨)	૦૧	
૩ શ્રી જ્ઞાનસાર ટીકા યુક્ત. કા. ૧૪ પ્રકોક ૩૦૦૦	રૂ ૦૫	૦)૨૫	
૪ શ્રી પરિશિષ્ટ પર્વ. કા. ૨૨ પ્રકોક ૪૦૦૦	રૂ ૧)	૦)૩	
૫ શ્રી પ્રમેયરત્નકોષ. કા. ૬ પ્રકોક ૧૨૦૦	રૂ ૦૧	૦)૨	
૬ શ્રી પ્રકરણો વિગેરેના રત્નવનાદિનો સંગ્રહ.	રૂ ૦૫	૦)૨૫	
૭ ધનપાળ પંચાશિકા. ટીકા અર્થયુક્ત.	રૂ ૦)૩	૦)૩૫	
તરવવાતી ને લક્ષ્મી સરસ્વતીનો સંવાદ.	રૂ ૦)૩	૦)૩૫	

* જદારમાયથી મંગાવનારને પોસ્ટેજ ઉપરાંત એક આંતો વેડ્યુપેશલનો લાગશે.

श्री जैन धर्म प्रकाश.

जो जो ज्ञायाः प्रदीप्तजवनोदगकटवोऽयं संसारविस्तरं निवामः शारी-
रादिदुःखानां । न युक्त इह विदुषः प्रमादः । अनिदुर्लभं मानुषावस्था ।
प्रधानं परलोकासाधनं । परिणामकटवो विषयाः । विप्रयोगान्तानि सन्सङ्गतानि ।
पातजयातुग्मविज्ञातपातमायुः । तदेवं व्यवस्थितं विध्यापनेऽस्य संसारप्रदीप-
नकस्य यत्नः कर्तव्यः । तस्य च हेतुः सिद्धान्तवासनासारो धर्ममेव । अतः
स्वीकर्तव्यः सिद्धान्तः । सम्पक् सेवितव्यास्तदजिज्ञाः । जावनीयं मुण्डमा-
त्रिकोपमानं । त्यक्तव्या खट्वसदपेक्षा । जवितव्यमाज्ञाप्रधानेन । उपादेयं प्रणि-
धानं । पोषणीयं सन्साधुमेवया । रक्ताणीयं प्रवचनमाश्रित्यं । एतच्च विधि-
प्रवृत्तः संपादयति । अतः सर्वत्र विधिना प्रवर्तितव्यं । सूत्रानुसारेण प्रत्य-
जिज्ञातव्यमात्मस्वरूपं । प्रवृत्तावपेक्षितव्यानि निमित्तानि । यतितव्यमसंपन्न-
योगेषु । झङ्कितव्या विमोतसिका । प्रतिविधेयमनागतमस्याः । जवत्येवं-
प्रवर्तमानानां सोपक्रमकर्मविज्ञयः । विच्छिद्यते निरूपक्रमकर्मानुबन्धः । तस्मा-
दत्रैव यतश्चं यूयमिति ॥

। उपमितिजवप्रश्ना कथा ।

पुस्तक २८ सं.

वैद्य सं. १८९६. शाके १८३५.

अ ६ १ क्षो.

नूतनवर्ष प्रारंभे प्रभुप्रार्थना.

राज-काई

(महीतुं भूल अताव, प्रेमदा प्रेम करीरे—महीतुं ओ राज)

श्री जैनधर्म प्रकाश. प्रणुभुं तुं प्रेम धरीरे.—श्री० ३६

नूतनवर्ष प्रारंभे प्रभुनी, भोगल स्तुति करे आज;

अंतीम^१ जिनपति अरज स्वीकारी, साशे शासन कर,

करुणा नजर करीरे.

श्री० १

पाहकगलु भम पाह लखीनि, पुहुपास्थ करे सिद्ध;

१ छेन्ना २ धर्म, अर्थ, काम न्यने मोक्ष.

૨

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

એવી ગતિ મતિ ઘો શાસનપતિ, દૃષાસિધુ છો પ્રસિદ્ધ,
કીર્તિ જગ પ્રસરીરે. શ્રી૦ ૨

વર્ષ આગણુરીશની મુજ ઉમ્મર, મધ્યમ વયમાં વિવેક;
પ્રોઠ વિચાર સાર વિસ્તારી, શાસ્ત્ર સંમત લખું લેખ,
પ્રતિભા ઘો ઉદ્ધરીરે. શ્રી૦ ૩

સહાયક લેખક કાર્યવાહકો, સૌ મુજ આંગ અલંગ;
સુમતિ આપી કુમતિ કાપો, વ્યાપો ઉર ઉછરંગ,
ખાજી હાથ ખરીરે. શ્રી૦ ૪

તત્વાત્તત્વ પ્રકાશ કરું હું, સૂત્ર ગ્રન્થ અનુસાર;
કલ્પિત કથન ન લેશ ઉચ્ચારું, એ મુજ ટેક અપાર,
રાખું હૃદય ઠરીરે. શ્રી૦ ૫

સંપ જગ સદ્ગુણ નીતિ શુભ, ભક્તિ અને વેરાગ્ય;
એ શુભ લેખ લખી દરખાઉં, મધુર વદું જિન વેવાગ,
નિદા ન કરું જરીરે. શ્રી૦

અજર અમર અક્ષય અકલંકી, અવિનાશી મહાવીર;
સમરે સાંકળચંદ સવારે, પાપપંઠહર નીર,
આપની છાપ ખરીરે. શ્રી૦ ૭

અમળ અને વિદ્વાનનો વિવાદ.

(પશુમાં પછી એક તકરાર, વાદવિવાદ ચસાવા પોતે, તુર્ત ભર્યો દરખાર. એ રાગ)

અભાણને પડીત તણો વિવાદ, થયો એક વેળા દરખારે,
સભા મુણે ફરિયાદ, આપવા નેક ન્યાયની દાદ. અભાણને ટેક.
કહે અભાણ મુરખ જન ભોજન, શયન કરે સુખ પેર;
ચિંતા કે કાંઈ ફિકર ન હોને, મસ્ત કરે બાહુ લેહર,
જરી નહિ કોઈ વાતે વિખવાદ. અભાણને ૧

ભાણુ ગણુ ને વળી ભૂલુ, ફરી ફરી કરુ યાદ;
મન ને મગજમારીથી કરુ, નેત્ર તેજ બરબાદ,
મજે ઠયાં પરમેશ્વરનો ચાંદ. અભાણને ૨

૧ શુદ્ધ ૨ વાણી.

અભણ અને વિદ્વાનનો વિવાદ.

૩

અભણ રણે ને ભણ્યો ખુવે ધન, ભાગ્ય પ્રમાણે હાલ;
ભણ્યો ગણ્યો કોઈ અગળ દોડે, અભણ ચડે સુખપાલ;
શું કરવા કરીએ કાંય વિવાદ ? **અભણને ૩**

કોટ ખુટ ચરમા ને ટોપી, પાટલુત સોંપી તોર;
મળે ન નોકરી સુઝે ન ધંધો, ફરે હરાયું ઢોર;
યાય નહિ મહેનત મિથ્યાવાદ. **અભણને ૪**

વળતું કહે વિદ્વાન અભણને, નિંદ્રા મેથુન આહાર;
ભય સંજા પશુ નરમાં સરખાં, જ્ઞાન મનુષ્યમાં સાર;
જ્ઞાનવિણ પશુથી નર જરણાદ. **અભણને ૫**

ચતુર ઘટે ચિંતા મૂરખ મન, નહિ ચિંતા કે ભાન;
તત્વાતત્વ લાહે પંડિત જન, મુરખ જન મસ્તાન;
વિબુધ જન લે જ્ઞાનામૃત સ્વાદ. **અભણને ૬**

અભણ રણે વિદ્વાન ખુવે ધન, એ જુકનો નહિ ન્યાય;
રાગ દેશ પૂજ્ય વિબુધજન, દેશ વિદેશ પૂજ્ય;
કરે નહિ પંડીત કઠી પ્રમાદ. **અભણને ૭**

ભયો ન છલકે પંડીત મૂર્ખજન, ધરે વિદેશી વેષ;
વિબુધ દેશનો વેષ તજે નહિ, નમ્ર છકે નહિ લેશ;
વિબુધને વિદ્વાનો આસ્વાદ. **અભણને ૮**

જ્ઞાનીને આનંદ જ્ઞાનથી, મગજમારી નવ હોય;
અર્મચક્ષુ કોઈ ચરમા ઘાલે, દિવ્યનેત્રથી જ્યો;
કરે મહેનત ભૂકે ખરનાદ. **અભણને ૯**

વિદ્યાધનને ચોર ન લૂટે, ભાઈ ન માગે ભાગ;
પંથે પળતાં ભાર ન લાગે, ખરચે વધે અથાગ;
હંસમાં અભણ મૂર્ખ ગકવાદ. **અભણને ૧૦**

રાગસભાએ કયો ન્યાય શુભ, જ્ઞાન સાર સંસાર;
વિબુધ વિશ્વમાં સાચો સૌથી, ધન્ય ધરા શણગાર;
વિબુધ ધન સાંકળચંદ આહ્લાદ. **અભણને ૧૧**

નવું વર્ષ.

અનંત ગુણગુણ સંયુક્ત, અનંત ચતુષ્પત્યા ભોક્તા, અનંત છંદોના હિતેચ્છુ, અનેક જીવોને ભવસમુદ્રથી પાર ઉતારનારા, એકાંત હિતવત્સલ શ્રી સર્વજ્ઞ પરમાત્માને ત્રિવિધે ત્રિવિધે પ્રણામ-નમસ્કાર કરીને હું પ્રણામ ઉત્સાહ સાથે આજે ૨૬ના આંકવાળા વર્ષમાં પ્રવેશ કરું છું. આ આંક દેખાવમાં જો કે અટપટો છે પરંતુ તેના એ વિભાગ ગુદા પાડતાં તે અટપટો મરી જાય છે ને સરલ થાય છે. એમાંનો એનો આંક અરિહંત સિદ્ધનું, એ પ્રકારના સર્વજ્ઞ ભાષિત ધર્મનું, રાગ ને દ્વેષ એ એ સર્વથા ત્યાગ્ય છે તેનું, દેવ અને ગુરુ સંસારથી પાર ઉતારનારા છે તેનું અને સર્વજ્ઞ પરમાત્મા આ ભવમાં ને પરભવમાં જાને ભવમાં હિતકારી છે તેનું સ્મરણ કરાવે છે. નવનો આંક તો અખંડ છે. ગમે તેટલા અંકવડે ગુણતાં તે પોતાનું સ્વરૂપ તજતોજ નથી અને મારા જન્મભાસમાં ભવજીવો જેનું અવશ્ય આરાધન કરે છે, શ્રીપાળ મહારાજ જેના આરાધનથી સર્વ સંકટથી રહીત થઈ નવમે ભવે મોક્ષ જવાના છે એવા નવપદનું-સિદ્ધચક્રનું સૂચન કરાવે છે. આ પ્રમાણે ૨૬ નો આંક પણ સાર ગ્રહણ કરવાના ઉત્સુક સમજતોને ઘણું હિતકારી સ્મરણ કરાવે છે. એ આંકવાળા વર્ષમાં હું પણ પ્રારંભમાં તે આંકથી સૂચન થતી બાળતોનું સ્મરણ કરીને તેમજ કરાવીને પ્રવેશ કરું છું.

પોતપોતાની વર્ષગાંઠ-જન્મ દિવસ દરેક મનુષ્યને આનંદ ઉત્પન્ન કરે છે. તેનું કારણ ગતવર્ષ નિર્વિઘ્ને પસાર થયાનું અને પોતાની વયમાં એક વર્ષનો વધારો થયાનું ઠહેવાય છે તે છે. નવું વર્ષ નિર્વિઘ્ને પસાર થવું તે પરમાત્માની કૃપા ઉપર આધાર રાખે છે, પરંતુ પ્રારંભમાંજ તે પરમાત્માનું સ્મરણ કરવામાં આવતું હોવાથી તે નિર્વિઘ્ન પરિસ્થિતિની જામીનગીરી આપે છે.

ગતવર્ષમાં એ મોટા મેળાવડા થયા છે. તે જાને પૈકી એક હિંદુસ્થાનના સંઘના મેળાવડા તરીકે અને બીજા આઠમી કોન્ફરન્સ તરીકે જાહેરમાં આવેલ છે પરંતુ તે જાનેને કોન્ફરન્સ અથવા હિંદુસ્થાનના સંઘનો મેળાવડો કહીએ તો ચાલે તેમ છે. તે જાનેમાં ફેર માત્ર એટલોજ છે કે એકમાં માત્ર શેઠ આણુંદણ કલ્યાણજીની પેઢીની વ્યવસ્થાને લગતી ચર્ચા ચાલી છે અને તેને અનુસરતા કરાવો થયા છે, ત્યારે બીજામાં જૈનસમુદાયના હિતની દરેક બાબતો ચર્ચાણી છે ને તેને લગતા કરાવો થયા છે. આ કરાવો સંબંધી કેટલુંક વિચેચન કરવાની જરૂર છે કે જેથી તે કરાવો વર્તનમાં સુધી શકાય અને તેને વર્તનમાં મુકવા જનબંધુઓ આગ્રહી બને. પ્રસંગોપાત તેને લગતો કેળ મારા અંગ તરીકેજ લખવાની ઇચ્છા રખાય

નવું વર્ષ.

૫

છે. આવતા વર્ષની કેન્દ્રરસ (નવમી) મળે ત્યાર અગાઉ તે વિવેચન જાહેરમાં મુકાવાથી અનેક પ્રકારનો ફાયદો થવા સંભવ છે.

ગત વર્ષમાં લેખની સંખ્યા તો બહુ વધી પડી છે. એટલે કે એકંદર ૮૦ ની સંખ્યા થઈ છે. તેનો હું ભાગ તો સુનિરાજ શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજે રોકેલો છે. તેઓ સાહેબના એકંદર ૨૬ લેખો આવેલા છે, તે બધા ગદ્ય-બંધન છે. તેમાં એક લેખ પ્રશમરતિના વિવરણનો માત્ર એક અંકમાં આપ્યો છે; એક લેખ ઈથેલ ચાદ મુદ્રાલેખ સંબંધી બે અંકમાં પૂર્ણ કરવામાં આવ્યો છે; એક લેખ પ્રીતિ વિષે હુદ્દને ગદ્યપદ્યાત્મક છે અને બાકીના લેખો ઘણે ભાગે શ્રી વિશેષાવશ્યક, પોડશક, પંચાશક ને ઉપદેશતરંગિણીમાંથી ઉદ્ધરીને લખેલા છે; કેટલાએક પ્રકીર્ણ વિચાર, સુકૃત ફંડની યોજના વિગેરેના લેખો સ્વતંત્ર પણ લખેલા છે. તેમના લખેલા સર્વ લેખો અત્યુત્તમ હોવા સાથે બહુજ સાર-રહસ્યના ભરેલા છે અને સુજ્ઞ આહક વર્ગ તેને ઘણા આદર સાથે વાંચે છે એમ જણાય છે. બીજા ગદ્ય લેખો પૈકી ૩૨ લેખો તંત્રી તરફથી લખાયેલા છે. તેમાં ગૃહસ્થનાં કર્તવ્યોવાળો લેખ ત્રણ અંકમાં લખીને પૂર્ણ કરવામાં આવેલ છે અને ચંદરાજના રાસ સંબંધી લેખના પાંચ અંકમાં ત્રણ પ્રકરણો સાર સહીત આપવામાં આવ્યા છે. એકંદર નવ પ્રકરણો થયા છે. દ્રવ્યાવશ્યક, અનધિક હિતાક્ષર શ્રુત, ધર્મના ચિન્હ, વનસ્પતિમાં જીવત્વ ને ઈન્દ્રિય સ્વરૂપ આ પાંચ લેખો વિશેષાવશ્યક, પોડશક અને લોકપ્રકાશમાંથી ઉદ્ધરીને લખેલા છે. નવું વર્ષ, મુખપૃષ્ઠપરના શ્લોકનું વિવેચન અને અંથાવલોકન આ ત્રણ લેખ સ્વતંત્ર લખેલા છે. અંથાવલોકન માત્ર તત્વપ્રકાશ પાઠમાળા ભાગ પહેલાનું જ આ વર્ષમાં કરવામાં આવ્યું છે. બીજા પાંચ લેખો ખાસ જૈન વર્ગમાં ચર્ચા ચલાવવા માટેજ લખેલા છે. પ્રતિકમણમાં બોલાતું બી, પર્યુષણમાં શ્રાવકોની દ્રવ્ય, પ્રભુના અંગપર ચાડાતા ચાંડલા, સિદ્ધાચળપર મૂળનાયકજીની પૂજા અને વાળાકુંચી-આ પાંચે લેખો ગત વર્ષમાં લખેલા સાત મુઠા મુઠા લેખોની પંક્તિએ જૈન વર્ગમાં અર્થ સ્વરૂપ જાહેર કરવા માટે લખ્યા છે. હજુ પણ એવી અનેક બાબતોના લેખ લખવા લાયક દૃષ્ટિએ પડે છે. એક લેખ તપ ધર્મ સંબંધી કથામાં લખેલી તપ સંબંધી હકીકતના ખુલાસાનો છે. બાર લેખો વર્તમાન ચર્ચા કે વર્તમાન સમાચારને લગતા છે. પરંતુ તે દરેક બહુજ ઉપયોગી, નોંધ કરી રાખવા લાયક અને સ્થાગળ ઉપર પણ ઉપયોગી થઈ પડે તેવા છે. બીજા વર્તમાન લેખોની જેમ બીજે દિવસે નકામો થઈ પડે તેવા નથી. એ બાર લેખો પૈકી આખુલ ઉપર ગયેલ ડાબુશન, મી. કોડવીરને આપેલ માનપત્ર, ગુજરાતી જૈન સાહિત્ય સંબંધી આહિત્ય પરિષદના પ્રમુખે આપેલા ભિચારો મન

મહારાજનું સંબેલન ને તેમાં થયેલા ડરાવો, શેડ આણુંદણ કસ્યાણું ને ભાવ-
નગરનો સંઘ (ચર્ચા પત્ર), જાલાતમાં થયેલ દીક્ષામહાત્મવ, શેડ આણુંદણ
કસ્યાણું ના ઓડીટરોનો રીપોર્ટ, શેડ આણુંદણ કસ્યાણું તરફથી શ્રી સંઘને
આમંત્રણ, ધોળેરામાં મળેલા ઇનામ સંબંધી મેળાવડો, અમદવાદમાં મળેલા
શ્રી સંઘનો મેળાવડો અને તેમાં થયેલા ડરાવો તથા સુલતાન ખાતે મળેલી
આડમી જેન કોન્ફરન્સ ને તેમાં થયેલા ડરાવો-આ તમામ લેખો ઘણાજ ઉપ-
યોગી છે. હિંદુસ્થાનના સંઘના મેળાવડાઓ લેખ એ અંકમાં આપવામાં આવ્યા
છે. એક લેખ મેદીના ગામમાં નીકળેલા ગિરો અને આવન ગિનાલયવાળા દેરા-
સરની હડીકત સંબંધી આપવામાં આવ્યા છે. આ લેખો જેન સમુદાયની પર-
સ્પરની સંપત્તી લાગણી જળવાઈ રહેવાના હેતુથી, સમુદાયના હિત માટે કોઈના
પણ તરફથી ડરાવામાં આવતા સમુદાયના હિતને લગતા સત્કાર્યનું કાયમ સ્મરણ
રહેવા માટે લખવામાં આવ્યા છે.

ચાર લેખો ઉત્તમ પુરૂષોના અંતઃસમયની નોંધને લગતા છે. તેમાં
સરદાર શેડ લાલભાઈ દલપતભાઈ ને નગરશેડ ચીમનભાઈ લાલભાઈના ખેદકારક
મરણની નોંધ ટુકામાં આપવામાં આવી છે અને શેડ મનસુખભાઈ ભણુભાઈના
મરણની નોંધ તેમના ટુકા ચરિત્ર સાથે આપવામાં આવી છે. પરમોપગારી
પન્યાસણ શ્રી ગંભીર વિજયણ મહારાજના અત્યંત ખેદકારક મૃત્યુની
નોંધ તેમના ટુકા ચરિત્રાદિ સાથે એ અંકમાં જુદા જુદા હસ્તથી લખાઈને પ્રગટ
થયેલ છે. તેમાં એક મૈકિંતકની લખેલ છે અને બીજી તંત્રીની લખેલ છે આ
શિવાય બીજી ખેદકારક નોંધો ટાઈટલ ઉપર આપવામાં આવેલી હોવાથી તે
આમાં ગણાયેલ નથી.

તંત્રીના લખેલા લેખોનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે છે. તે શિવાય બીજા લેખ-
કોના લખેલા ૨૦ લેખો છે તેમાં ૬ પદ્યાત્મક છે ને ૧૪ ગદ્યાત્મક છે. ગદ્યાત્મક
લેખોમાં એ મૌક્તિકના લખેલા છે. તેમાં એક સપ્તમ સૌજન્ય સંબંધી છે ને એક
ચાલુ પરિસ્થિતિ સંબંધી પ્રકીર્ણ વિચારોના છે. તે લેખ ત્રણ અંકમાં આપવામાં
આવેલા છે. પાંચ લેખો મૌક્તિકના લઘુગ્રંથ નેમચંદ ગાર્ધરલાલના લખેલા આપ-
વામાં આવ્યા છે. તેમાંના ચાર ઈંગ્રેજી ઉપરથી લખેલા છે પરંતુ તે ખાસ વાંચવા લાયક,
લક્ષ આપવા લાયક અને અનુકરણ કરવા લાયક છે. તેમાંના ડેટલાક વાંચ્યો તો
અમૂલ્ય ટૂંકી શકાય તેવા છે. એક લેખ ‘ભાવપૂર્ણમાં સ્તવન કેવાં બોલવાં?’
તે વિષેનો છે. આ લેખ ચર્ચા ચલાવવા લાયક છે. એ લેખ, સ્ત્રીઓ કે પુરૂષો
સ્તવન કયાં, કયાં અને કયે પ્રસંગે કે કયે દિવસે બોલવાનું છે તેનો વિચાર

નવું વર્ષ.

૭

કયાં શિવાય જે તે સ્તવન જ્યાં ત્યાં, જ્યારે ત્યારે બોલે છે તેનો વિચાર કરવા માટે લખાયેલો છે. બીજા ચાર ગદ્યાત્મક લેખ પરમાર્થ લેખકોના છે. તેમાં એક બ્રહ્મચર્યપ્રકાશ નામનો **ખીમચંદ ભુધરદાસ**નો લખેલો છે, એક વૈરાગ્ય શતકના ભાષાંતરનો **જીવેચંદ દાળીદાસ ટોળા**ઓના લખેલો છે. તે ચાર અંકમાં પૂર્ણ કરેલો છે. એક દશ અવતાર વિષેનો **જૈન શાસનમાંથી** લીધેલો છે અને એક જૈન વર્ગમાં ભણેલાની સંખ્યા કેટલી છે? તે મુળર્થ સમાચારમાંથી લીધેલો છે. બાકીના બે લેખ શ્રી વાસુપૂજ્ય ચરિત્રમાંથી કથાઓના ભાષાંતર કરાવીને દાખલ કરેલ છે તે છે. તેમાં એક તપ ધર્મ ઉપર સંવરની કથાનો છે, ને એક સમ્યક્ ઉપર વિક્રમની કથાનો છે. તે કથાઓ અપૂર્વ છે.

પદ્યાત્મક લેખો પૈકી પ્રારંભના બે જનયાચક તરીકે ઓળખાતા ગીરધરલાલ હેમચંદના છે. છ લેખ કવી સાંકળચંદ ખીતારખરદાસના છે. તેમાં ચાર તો અનિત્યાદિ ચાર ભાવના ઉપર ઘણા અસરકારક લખેલા છે. એક લેખ વૈરાગ્ય શતકના સમશ્લોકી ભાષાંતરનો પદ્માલાલ હાઈસ્કુલના ધર્મ શિક્ષક માવજી દાસજી શાહનો લખેલો છે. તે સાત અંકમાં પૂરો કરવામાં આવેલો છે. પૂર્વે ગદ્યબંધ વૈરાગ્ય શતકવાળો લેખ બતાવેલો છે તે ૧૦૪ માગધી ગાથાઓના ભાષાંતરનો છે અને આ પદ્માનંદ કવીના કરેલા સંસ્કૃત અનેક પ્રકારના વૃત્તોવાળા ૧૦૩ પદ્યોના સમશ્લોકી ભાષાંતરનો છે. આ પદ્ય બહુ અસરકારક છે પરંતુ સમશ્લોકી કરવા જતાં ઘણા શબ્દો સંસ્કૃતજ મુકવા પડતા હોવાથી વાંચનાર બરાબર સમજી શકે તેવી સ્થિતિ રહેતી નથી અને રચના કલિષ્ટ થઈ જાય છે. આ બાબત ધ્યાન આપવાલાયક છે.

આ પ્રમ.ણે ગતવર્ષમાં દાખલ કરવામાં આવેલા ૮૦ લેખોની ટુંકી સમાલોચના કરવામાં આવી છે. તેમાં પણ સન્નિમિત્ર કર્પૂરવિચરજી મહારાજના રદ લેખોનું તો માત્ર દિગ્દર્શનજ કરાવ્યું છે. તે લેખોના નામ વિગેરે વાર્ષિક અનુક્રમણિકામાંથી જાણ લેવા. આ વર્ષના લેખો પ્રથમના વર્ષો કરતાં પણ વધારે ઉપયોગી થાય તેવા છે. તેમાંના કેટલાક તો ખાસ જુદા જુદા મહાન્ આચાર્યોના કરેલા ગ્રંથોમાંથી પ્રસાદી તરીકે ઉદ્ધરીને લખાયેલા છે. તે શ્રીવિશેષાવર્યક, લોકપ્રકાશ, પંચાશક, પોદાશક, ઉપદેશતરંગણી, વાસુપૂજ્યચરિત્ર, પ્રશંભરતિ વિગેરે ગ્રંથોમાંથી અમુક વિભાગ અહીં કરીને લખેલા છે. આવા લેખો અરેખસ પ્રતિષ્ઠાપાત્ર ગણાય છે. ઠરાવ કે તેમાં આત્મસ્વતંત્ર્ય કરતાં ગ્રંથપાત્રતંત્ર્ય વધારે હોય છે. સ્વતંત્ર લેખો લખવા માટે આવા અનેક ગ્રંથોનો સારો બોધ હોવાની જરૂર છે. તે શિવાય લખાતા લેખોમાં રજાળના થવાનો સંભવ રહે છે. હાલમાં

શાસ્ત્રીય જ્ઞાન અરૂપ છતાં વ્યાવહારિક જ્ઞાન મેળવીને ઘણા લેખો લખાતા દૃષ્ટિગોચર થાય છે, પરંતુ તેવા ઉત્સાહી લેખકોએ શાસ્ત્રીયજ્ઞાન મેળવી સગજમાં ખુબ રહસ્ય એકત્ર કરી પછી તેની સુગંધ બહાર કાઢવી યોગ્ય છે કે જેથી તે સુગંધ ઇચ્છિત પલ્લુ દોષ વિનાની અને ઘણો કાળ ટકી રહેનારી નીકળશે.

લખાયેલા લેખોના સંબંધમાં અભિપ્રાય આપવાનું કામ સુજ્ઞ અને વિદ્વાન જૈન બંધુઓનું તેમજ સુનિમહારાજઓનું છે, તેથી તે સંબંધમાં કાંઈ પણ વધારે ન લખતાં હવે કેવા લેખો લખવાની ઇચ્છા મારા ઉત્પાદકો, સહાયકો અને હિતેચ્છુઓના હૃદયમાં વર્તે છે તે તેમના ગાઢ પરિચયથી જાણીને હું મારા ગ્રાહકોને નિવેદન કરવા ધાડું છું.

સુખ્ય સહાયક સન્મિત્ર ઠપૂરવિજયજી જ્ઞાનસાર ને પ્રશ્નમંત્ર ઉપરના ચાત્રુ લેખો આગળ લખનાર છે. અઢાર પાપસ્થાનકો પૈકી પાછળના નવ પાપસ્થાનકો સંબંધી સત્રાયોના અર્થ લખી વિવેચન કરનાર છે, સુક્રાસુક્રતાવળી- (ગુજરાતી) માંથી દેવાદિક વિષય સંબંધે લેખ લખવા ઇચ્છે છે અને શ્રી હિમચંદ્રાચાર્યકૃત વીતરાગ સ્તવનું ભાષાંતર ને વિવેચન લખવા ધારે છે. તદુપરાંત પ્રસ્તુત વર્ષમાં જે કાંઈ નવું તેઓ સાહેબના વાંચવામાં આવશે તેનો લાભ મારી દ્વારા મારા વાંચકોને આપવા ઇચ્છે છે. મારા તંત્રી તરફથી ચંદ્રરાજના રાસ ઉપરનો લેખ આગળ ચલાવવામાં આવનાર છે અને બીજા શાસ્ત્રીય લેખો લખવાની તેમજ જૈન વર્ગમાં ખાસ ચર્ચા ચલાવવા લાયક લેખો લખવાની તેમની ઇચ્છા વર્તે છે. મૈકિતક તરફથી સૌજન્યવાળો લેખ આગળ ચલાવવામાં આવનાર છે અને પ્રાસંગિક તીર્થયાત્રા વિગેરે પૃથક્ પૃથક્ વિષયને લગતા લેખ લખનાર છે. તેના લઘુ બંધુનો વિચાર તો ઇચ્છેજી સાહિત્યમાંથી સારી સારી પ્રસાદી ચળાડવાનોજ વર્તે છે. પદ્માત્મક લેખ લખનાર કવીરાજનો વિચાર આગળ બીજી ભાવનાઓ સંબંધી લેખ લખવાનો છે, તેમજ પ્રાસંગિક ઉદ્દેશોરો કવીતારૂપે બહાર પાડવા કરવાનો છે. ધાર્મિક શિક્ષણ આપનારા માવજી દામજી શાહ વગી બીજા સંસ્કૃત કાવ્યોનું સમશ્લેષી ભાષાંતર આપવાની ઇચ્છા ધરાવે છે. તે શિવાય અન્ય લેખકો સ્વઇચ્છા અનુસાર હિતકારી લેખો લખનાર છે તેમજ અન્ય માસિકો કે પત્રોમાંથી ઉપયોગી લેખો આવશે તો તેનો પણ લાભ આપવાની મારા ઉત્પાદકોની ઇચ્છા વર્તે છે. વાસુપૂજ્યચરિત્રમાંથી પણ બીજી રસીક કથાઓનું ભાષાંતર આપવામાં આવનાર છે.

આ પ્રમાણે મારા અંગને નવા વર્ષમાં શોભાવવાના છે એમ માડું ને મારા પોપકોનું અંતઃકરણ એકજ હોવાથી મારા સમજવામાં આવ્યું છે. તે પ્રચ્છન્ન ન રાખવું

શ્રી હીરવિજય સૂરીશ્વરના ચરિત્રમાંથી કેટલીએક મહત્વની હકીકતો.

૬

મેં આપ સાહેબોની સમક્ષ નિવેદન કરી રીધું છે. તે ઉપરથી નવા વર્ષમાં મારી શોભા ટેવી વૃદ્ધિ પામશે તે સહેજ આપ સમજી શકો તેમ છે. મારા ઉત્પાદક તંત્રી વિગેરેનો અશય નિરાંતર મારી બાહ્ય શોભામાં, મારા કંદમાં અને મારી અંતરંગ સુદૃઢતામાં વધારો કરવાનોજ વ્યય કરે છે, પરંતુ ખર્ચનું પ્રમાણ વધી જવાથી તેમજ ભેટ સંગ્રહી ખર્ચ પણ વધારે થતો હોવાથી મારી ઉપજની કિંમત બાદ કરતાં દર વર્ષે અમુક રકમ હિમેરવી પડતી હોવાને લીધે કાંઈક સંકોચ રહ્યા કરે છે. ગત વર્ષને અંગે આપેલી ધનપાળ પંચાંશિકા તથા તત્ત્વવાતાં ને લક્ષ્મી સરસ્વતીનો સંવાદ એ બે બુકો ને જૈન પંચાંગમાં બશે' રૂપીઆ ઉપરાંતનો ખર્ચ કરવામાં આવ્યો છે અને મ.ગ્રીક તરીકે પણ એકંદરે ૪૦૦ પૃષ્ઠ આપવામાં આવ્યા છે. એક રૂપીઆ જેટલાં વાર્ષિક લવાજમની અંદર આ લાભ કેટલો વધારે પડતો છે તે આદક વર્ગે વિચારવા યોગ્ય છે. આ પ્રમાણેની સ્થિતિ છતાં પણ વાર્ષિક લવાજમ વેચ્યુપેણસ કરવામાં આવે તોજ આવી શકે છે અને તે પણ તમામ આદકો તરફથી આવવાતું ધારી શકાતું નથી કેમકે તેમાં પણ વેચ્યુ પાછું ફેરવનારા પ્રશંસનીય આદકો હોય છે. અસ્તુ, સુજ્ઞને આટલી સૂચના બસ છે.

પ્રાસંગિક આટલી હકીકત નિવેદન કરીને હવે પ્રાથમિક મંગળની પેઠે અત્યંત મંગળ કરવાનું અને આશીર્વાચન પ્રગટ કરવાનું કામ બાકીમાં રહે છે. પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા મારા ઉત્પાદકો, ખાપકો, હિતચ્છુઓ અને લેખકોની શુભ વાંચનાઓ પૂર્ણ કરો: હું જૈન વર્ગમાં યત્કિચિત્ પણ કિપકારક યદ્ શક્ય તેવી શક્તિ મને પ્રાપ્ત થાઓ, તેમાં વૃદ્ધિ થાઓ અને જૈન અમુદાયમાં સર્વત્ર સુખ, શાંતિ, સંપ, આનંદ, મંગળ અને અભ્યુદયની વૃદ્ધિ થાઓ. આટલી પંચ પરમેષ્ઠિ પ્રત્યે નમ્ર પ્રાર્થના કરીને પ્રારંભમાં મારા ઉત્સાહી વાંચકવર્ગને વધારે ન રોકતાં હું મારી દ્રવ્ય બજતવવા આગળ વધું છું અને મારો માર્ગ નિર્વિઘ્ન થાઓ અને શાસન દેવતા મારા સહાયક બનો એટલી અંતિમ પ્રાર્થના કરું છું.

શ્રી હીરવિજય સૂરીશ્વરના ચરિત્રમાંથી કેટલીએક મહત્વની હકીકતો.

શ્રી હીરવિજય સૂરીશ્વરે કરેલી તપસ્યા અદ્ભુત હતી. કારણ કે અકબર જેવા બાદશાહથી જગદ્ગુરુનું બીરૂદ મળ્યા છતાં કિચિત્ પણ અભિમાન કે શારીરિક આસક્તિને વશ થયા વિના તેમણે અત્યંત તપસ્યા કરી હતી. તેનું વર્ણન દુઃકામાં

યાવજિજ્જિવિત એાછામાં એાછો તપ એકાસણુનો કર્યો.

ધ્રુત વિગય શિવાય પાંચ વિગયનો ત્યાગ (દુધ, દહીં, તેલ, ગોળ અને ઠંડાડ વિગય તે પકવાન) કર્યો.

શ્રી વિઙ્ગદાન સૂરીશ્વર ગુરમહારાજ પાસે એ વખત આલોચણુ લઇને તપ કર્યો તે:—

૩૦૦) ઉપવાસ. ૨૨૫) છકુ. ૭૨) અકુમ. ૨૦૦૦) આયંબીલ.

વીશસ્થાનક તપ આયંબીલ યુક્ત કર્યો.

એક સિથ ને એકદત્તી ઘણા કર્યા.

૨૦૦૦ નીવી ને ૩૬૦૦ ઉપવાસ કર્યો.

ગુરમહારાજની આરાધના માટે ઉપવાસ, એકાસણુ ને આયંબીલ એ ક્રમે ૧૩ માસસુધી તપ કર્યો.

યોગવહન ક્રિયા ૨૨ માસ પર્યંત ઠરી. તેમાં ઉપવાસ, આયંબીલ, નીવી ને એકાસણુ ઘણા કર્યા.

ત્રણ માસ પર્યંત સૂરિમંત્રનું સાધન કરતાં ઉગ્ર તપસ્યા કરી.

સૂત્ર, પ્રકરણ, ગાથાઓ વિગેરેની ૪ કોડ સ્વાધ્યાય કરી.

સૂરિજી આહારમાં રોટલી, રોટલો, ભાત, દાળ, ખીચડી ને ઘી એવો સાદો ખોરાકજ લેતા હતા; ચા, પાપડ, મુખવાસ, અચાણુ, પાક, લાડુ, લાપસી, શીરો, શીખંડ વિગેરે પદાર્થો ગ્રહણ કરતા નહોતા.

સુતી વખતે હાથનું એાશીકું કરતાં; ખીનું એાશીકું રાખતા નહોતા.

એવણુ સમિતિ જરાબર પાળતા, તેથી નિરંતર ૪૨ દોષરહીત આહારપાણી લેતા હતા.

તેમના પરિવારમાં ૨૦૦૦ મુનિઓ, ૩૦૦ સાધ્વીઓ ને ૧૫૦ પંન્યાસ પદવીધારક મુનિઓ હતા. ૭ મહાવાદી ઉપાધ્યાય હતા.

તેમણે ૫૦ જુદી જુદી પ્રતિષ્ઠાઓ (અંજન શલાકા) કરી હતી.

એમના ઉપદેશથી ૧૫૦૦ સંઘવીઓએ પૃથક્ પૃથક્ તીર્થના સંઘ ઠાવ્યા હતા.

અકબર બાદશાહના માનીતા અબુલ ફઝલ જેવા શેખ પંડિતે તેમનો ઘણો સત્કાર કર્યો હતો. તેણે આઇનેઅકબરીમાં સૂરિજીની ઘણી પ્રશંસા લખેલી છે.

સૂરિજીએ ખંભાત ચોમાસું કર્યું ત્યારે શ્રી સંઘે એક કોડ ટકા ખર્ચ કર્યો હતો.

સંવત ૧૬૩૯માં તેઓ સાહિબ દીક્ષી પધાર્યા હતા. એ મહાત્માનો જન્મ શ્રી પાલણપુરમાં સં. ૧૫૮૩ના માગશર શુદ્ધ ૬ ને થયો હતો. સં. ૧૫૬૬ના

કાર્ત્તિક વદિ રજે ચારિત્ર ગ્રહણ કર્યું હતું અને સં. ૧૬૫૨ ના ભાદ્રવા શુદ્ધ ૧૧ શે દેહોત્સર્ગ ઉનામાં થયો હતો.

અકબર બાદશાહે જ્યોતિષ સંખ્યા પ્રશ્ન કરતાં સૂરિજીએ સ્પષ્ટ કહી દીધું હતું કે એ કામ ગૃહસ્થનું છે; સંયમધારી મુનિઓનું નથી.

આશીર્વાદ આપવા માટે બાદશાહે આગ્રહ કરતાં ધર્મલાલ રૂપ આશીષ આપી હતી.

આવા દેહપર કિંચિત્ પણ મમત્વવિનાના, તીવ્ર તપસ્યાના કરનારા, રાજ્ય-માનથી પણ અભિમાન નહીં ધરાવનારા, ગુરૂમહારાજ પ્રત્યે પરમ ભક્તિભાવવાળા અને તે નિમિત્તે ઉગ્રતપસ્યા કરનારા, તેમજ સંખ્યાળંઘ સાધુ સાધ્વીનો પરિવાર છતાં નિર્લેપ રહેનારા, જીવહર્ષદ્રીના વિષયને સર્વથા તજી દેનારા, શાસનની પ્રભાવના કરવામાં અહર્નિશ તત્પર, અનેક પ્રકારના વિદ્યામંત્રાદિક મિદ્ધ કરેલ છતાં તેનો ઉપયોગ માત્ર શાસનના હિતમાટેજ કરનારા, નિરંતર આત્મહિતમાં સાવધાન-એવા મહાત્માના દર્શન પૂરા ભાગ્ય હોય તો જ થઈ શકે છે અને એવા મહાપુરુષના પુન્ય પ્રતાપથીજ જૈન શાસન અનેક ઉપદ્રવ કરનારાઓથી સ્થળાંત્રા ન પામતાં અસ્થગિતપણે ચાલ્યા કરે છે. ધન્ય છે એવા મહાત્માઓને!

મુનિ રત્નવિજયજી.

પાલણપુર.

સુક્ત મુક્તાવળી.

દેવાધિદેવ અરિહંત મગવાન્ કેવા છે ?

(તેનાં લક્ષણ તથા હેતુ દૃષ્ટાંતની સમજ સાથે)

દેવતત્ત્વ.

(માલિની વૃત્ત.)

સકળ કર્મ ચારી, મોક્ષમાર્ગાધિકારી,
ત્રિભુવન ઉપગારી, કેવળ જ્ઞાન ધારી;
ભવિષ્યન નિત સેવા, દેવ એ ભક્તિભાવે.
ઈહજ જિન ભજતાં, સર્વ સંપત્તિ આવે.

જિનવર પદ સેવા, સર્વ સંપત્તિદાઃ.
 નિશિદિન સુખદાઈ, કલ્પવૃક્ષી સહાઈઃ
 નમિ વિનમિ સહીજે, સર્વ વિદ્યા વગાઈ.
 કમ્પભ જિનાહ સેવા, સાધનાં તેહ પાઠ.

૨

જે સઘળાં કર્મ નિવારીને તીર્થેકર પદવી પમાય છે તે આવી રીતે-

“ જ્ઞાનાવરણી ક્ષય કરી, દર્શનાવરણી કર્મ;
 વેદની કર્મ દૂર કરી, યજ્ઞ મોહની કર્મ.
 નામ કર્મ ને આયુ કર્મ, ગોત્ર અને અંતરાયઃ
 અણ કર્મ તેં એણી પેરે, દૂર કર્યા મહારાય. ”

રાગ દ્રેષાદિક સઘળા દોષો સર્વથા દૂર કરી નાંખવાથી જેમને અનંતાં ગુણો પ્રગટ થયા છે અને ત્રિભુવન એટલે સ્વર્ગ મૃત્યુ અને પાતાલવાસી પ્રાણી-એકાઉપર જે સદાય ઉપકાર કરી રહ્યા છે, વળી જગત માત્રની સર્વ વાત સંપૂર્ણ રીતે બાણી શકાય એવું નિર્ભય કેવળજ્ઞાન જેને પ્રાપ્ત થયેલું છે, એવા દેવા-ધિદેવ શ્રી અરિહંત ભગવાન હોય છે. તેમની હે ભવિજ્ઞને! તમે પૂર્ણ પ્રેમથી નિરંતર સેવા-ભક્તિ કરો. પૂર્ણ પ્રેમથી એવા પ્રભુની સેવા-ભક્તિ કરવાથી તમે સઘળી સુખ-સંપદા સહેજે પામી શકશો. ૧. સકળ દોષરહિત શ્રી જિનેશ્વર ભગવાનની સેવા-ભક્તિ સર્વ સંપત્તિને આપવાવાળી છે અને સદાય સુખ સમાધિને કરનારી છે તેથી તે (પ્રભુની ભક્તિ) કલ્પવૃક્ષી જેવી ભવિજ્ઞોને સહાયકારી કહી છે. જુઓ કે કમ્પભદેવ ભગવાનની ખરા ભાવથી સેવા-ભક્તિ કરવા-વડે નમિ અને વિનમિ સર્વ વિદ્યાસહીત નીચે મુજબ વિદ્યાધરની ઋદ્ધિ પામ્યા.

પ્રથમ ભગવાને ગૃહસ્થ અવસ્થામાં નમિ અને વિનમિને પુત્ર તરીકે પાળ્યા હતા. જ્યારે ભગવાને કીક્ષા કીધી ત્યારે તે જાને પરદેશ ગયેલા હતા. પરદેશથી જ્યારે પાછા આવ્યા ત્યારે તેમને કાયક રાજ્યભાગ ભરતજીએ આપવા માંડ્યા, પરંતુ તે ભરતજીએ આપવા માંડેલા રાજ્યભાગ તેમણે કીધા નહિ પણ તેઓ જાને કમ્પભદેવ ભગવાન પાસેથીજ તે કોવા માટે નિશ્ચય કરીને પ્રભુ પાસે આવી ઉચિત સેવા ભક્તિ કરીને રાજ્યભાગ માગવા લાગ્યા. પ્રભુ તો કાકિન્સજી (કાર્યોત્સર્ગ) ધ્યાને મોનપણેજ રહેતા હતા. તોપણ જાને ભાઈઓનો પ્રભુ પ્રત્યે ગાઢ ભક્તિ-ભાવ જોઈને પ્રસન્ન થયેલા ઇન્દ્રે તેમને અનેક પાકસિદ્ધ વિદ્યાઓ સહિત પર્વત ઉપર વિદ્યાધર યોગ્ય મોટી રાજ્યઋદ્ધિ આપી. આવી રીતે જિનેશ્વર ભગવાનની સાચા ભાવથી ભક્તિ કરવાવડે અનેક જીવો સુખી થયા છે એમ સમજી આપણે પણ પ્રભુસેવામાં રસિક થવું અને આપણાં કુટુંબી-સગંધીઓને પણ

પ્રભુભક્તિમાં સ્મિત કરવાં. સારાં ધોયેલાં વસ્ત્ર (સ્વચ્છ કપડાં) પહેરીને પ્રભુના દર્શન કરવા પ્રભાતે, બપોરે અને સાંજે એમ ત્રણ વખત નિયમસર જવું. નિસ્સહી કહી દેરાસરના દ્વારમાં પેસીને ઘર સંબંધી વાતચિત કે કોઈ બંધનના કલેશ કંઠાસ કોઈ સાથે કરવો નહિ. પ્રભુ સન્મુખ **સાથીયો** કરવા માટે સારા **આણીશુદ્ધ ચોખા** તેમજ બદામ, સોપારી, શ્રીફળ વિગેરે **સરસ ફળ** અને શુદ્ધ સ્વદેશી સાકર પ્રમુખથી બનાવેલાં પકવાનરૂપ **નૈવેદ્ય** પ્રભુ પાસે ઢોકીને પ્રાર્થના કરવી કે “હે દેવાધિદેવ પ્રભુ ! આપ મારાં જન્મ, જરા અને મરણનાં દુઃખ નિવારો ! મને નિર્માળ જ્ઞાન, નિર્માળ શ્રદ્ધા અને સદ્વર્તન પ્રાપ્ત થાય એવી સુખુદ્ધિ આપો ! મારાથી કંઈ પણ લોકવિરુદ્ધ કાર્ય ન થાઓ ! હું સદાય ન્યાય માર્ગેજ ચાલતો રહું; મારા વડીલોની સદાય આકરી બરહાસ પ્રેમથી કરું; પરોપકારનાં કામ કરું; અને સદ્ગુણો જોય પામી જીવતાં સુધી તેમની આજ્ઞાનું અખંડ પાલન કરું; અને મને આપની કૃપાથી ઇષ્ટ ફળની પ્રાપ્તિ થાય એમ ઇચ્છું છું. વળી હે પ્રભુ ! ભવોભવ મુક્તે આપના ચરણ કમળાની સેવના પ્રાપ્ત થાઓ ! તેમજ સમાધિયુક્ત મારું આયુષ્ય પસાર થાઓ ! અને ભવાંતર (બીજા ભવ) માં પણ મને આપના પવિત્ર ધર્મનુંજ શરણ હો ! પરમ પવિત્ર દેવ. ગુરુ અને ધર્મમાજ મારી ખુદ્ધિ સદાય સ્થપાયેલી બની રહો ! ”

ગુરુતત્ત્વ.

સ્વપર સમય જાણે, ધર્મ વાણી વખાણે,
પરમ ગુરુ કહાથી, તત્ત્વ નિઃશંક માણે;
ભવિક કજ વિકાસે, ભાનુ જ્યું તેજ ભાસે.
ઈહજ ગુરુ ભજે જે, શુદ્ધ માર્ગ પ્રકાસે. ૩
ગુગુરુ વચન સંજે, નિસ્તરે જીવ રંજે,
નિરમળ નર થાયે, જેમ ગંગા પ્રસંગે;
મુણિય મુગુરુ કેશી, વાણિ રાય પ્રદેશી.
સહી સુરભવ વાસી, જે થયો મોક્ષવાસી. ૪

જે સ્વસંપ્રદાયનાં શાસ્ત્ર-સિદ્ધાંતમાં તેમજ પર સંપ્રદાયનાં શાસ્ત્ર-સિદ્ધાંતમાં નિપુણ હોય-તેમાં રહેલું રહસ્ય સારી રીતે જાણતા હોય અને નિષ્પક્ષપાતપણે (મધ્યસ્થપણે) ભવિજનોને ધર્મ માર્ગમાં જોડવા માટે શાસ્ત્રવાણી સંભળાવતા હોય; જેમને રાજા અને રાંક ઉપર સમાન ભાવ હોય એટલે સહુ સહુની યોગ્યતા પ્રમાણે જે નિઃસ્પૃહપણે (પરોપકાર ખુદ્ધિથી) ધર્મ માર્ગ જતાવતા હોય; પરમ ગુરુ-વીતરાગ પરમાત્માના પવિત્ર વચનના સારે વસ્તુ તત્ત્વનો નિર્ણય કરીને જે પ્રવર્તતા હોય; જેમણે પર ઉપાધિનો વિવેકથી ત્યાગ કરી સકળ ઉપાધિરહિત

મોક્ષમાર્ગજ આદ્યો હોય; એટલે જે આત્મ-સાધન કરી લેવામાં સદાય ઉચ્ચ-માળા રહેતા હોય અને જેમ સૂર્ય પોતાનાં કિરણોવડે કમળોને વિકસવર કરે છે તેમ જે શાસ્ત્રવાણીના પ્રકાશવડે ભવિજનોને પ્રતિબોધ કરે છે; એવી રીતે જે શુદ્ધ-નિર્દોષ-મોક્ષમાર્ગનું જ પોતે આલંબન લેવા ઉપદેશો છે એવા ત્યાગી વંરાગી મહાત્માઓને હે ભવ્યજનો! તમે સુશુરૂ તરીકે આદરો!! જેમ જંગા નદીના સમાગમથી ગમે તેવું અને ગમે ત્યાંથી આવી મળેલું જળ નિર્મળ અને મહિમા-વાળું બને છે; પારમમણિના સંગથી જેમ હોદું હોય તે સુવર્ણરૂપ બની બળ્ય છે; અને મલયાચળના પવનનો સ્પર્શ થવાથી અન્ય રૂખડાં પણ અંદનરૂપ થઈ બળ્ય છે; તેમ સુશુરૂનાં અમૃત વચનની ડાંડી અસરથી જીવની પણ દશા સુધરી બળ્ય છે. જીવતા અનાદિ દોષો, જેવાકે મિથ્યાત્વ, અજ્ઞાન, અવિરતિ પ્રમુખ સુશુરૂના ઉપદેશવડે ઓળખીને દૂર કરી શકાય છે. અને આપણા આત્મામાંજ શુભપણે ઢંકાઈ રહેલા રતનના નિધાન જેવા નિર્મળ જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્ર પ્રમુખ ઉત્તમ ગુણો સમજીને આદરી શકાય છે, એ બધો પ્રભાવ સુશુરૂનોજ સમજવો. જૂઝ્યા કે પ્રથમ ભારે નાસ્તિક મતિવાળો એવો પ્રદેશીરાજ પણ કેશીગણધર મહારાજની અમૃત સમાન અત્યંત હિતકારી વાણી સાંભળી હાલાકાત વિષ સમાન મિથ્યાત્વનો ત્યાગ કરીને શુદ્ધ તત્ત્વશ્રદ્ધારૂપ સમકિતસહિત શુદ્ધસ્થ યોગ્ય શ્રાવકોનાં બારવત પામ્યો અને તેને અત્યંત આદરસહિત આરાધીને પોતે પ્રથમ દેવલોકમાં ઉત્પન્ન થયો અને ત્યાં પણ સમકિતની ઉત્તમ કરણી કરીને હવે પછી ઉત્તમ માનવદેહ પામી મોક્ષપદ પામશે. તેની વિસ્તારથી હકીકત ‘રાયપસેણી સૂત્ર’ પ્રમુખમાં જણાવેલી છે. ઘણું કરીને જીવ સુશુરૂની ઉત્તમ સહાયવડેજ નિસ્તાર પામે છે. માટે સુશુરૂનું આલંબન (આશ્રય) લેવાની પ્રથમ જરૂર છે. વિનયગુણ એ એક અજબ વશીકરણ મંત્રરૂપ છે. તેથી બીજા તો શું? પણ પરમ ત્યાગી-નિઃસ્પૃહી મહાત્મા પુરૂષો પણ વશ થઈ બળ્ય છે. પરંતુ તે સુશુરૂ પ્રત્યે આચરવાનો વિનય સાચા દીક્ષિતો-નિષ્કપટ ભાવનોજ હોવો જોઈએ. સુવિનીત શિષ્યોએ સુશુરૂને સર્વજ્ઞ ભગવાન સમાનજ લેખી તેમનો સર્વ પ્રકારે જિજ્ઞાસાચવવાનો છે. ખરેખરા વિનયયોગે આત્મા સકળ કર્મભગથી મુક્ત થઈ શકે છે. ઉત્તમ પ્રકારે શુરૂ-વિનય સાચવવા ઉપર ઉપદેશમાળા પ્રમુખમાં શ્રીગૌતમ-ગણધર, મૃગાવતી, મુનક્ષત્ર અને સર્વાનુભૂતિ તેમજ પાંચક પ્રમુખ મુનિ જનોનાં દૃષ્ટાંત સુપ્રસિદ્ધ છે. સુવિનીત થવા માટે હરેક આત્માર્થીજને ઉક્ત દૃષ્ટાંતો આદર્શરૂપ કરી રાખવાં જોઈએ. વિનયના પાંચ પ્રકાર પણ ખાસ લક્ષમાં રાખવાં લાયક છે. ૧ બ્રાહ્મસેવા-લક્ષિત, ૨ હૃદયપ્રેમ-બહુમાન, ૩ શુભસ્તુતિ, ૪ અવશુભ-આચ્છાદન, અને ૫ આશાતના ત્યાગ. વળી વિનયગુણથી સદ્વિદ્યા

પ્રાપ્ત થતાં અનુક્રમે સમકિત (નિર્માળ શ્રદ્ધા) અને ચારિત્ર (નિર્દોષ વર્તન) વડે અવિચળ મોક્ષપદવીની પણ પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે.

ધર્મતત્ત્વ.

જળનિધિ જળવેળા, ચંદ્રધી જેમ સાથે,
સકળ વિભવ સીસા, ધર્મધી તેમ સાથે;
મનુષ્ય જનમ કેરો, સાર તે ધર્મ જાણી,
ભજ ભજ ભવિ ભાવે, ધર્મ તે સૌખ્ય ખાણી. ૫

ઈહુ ધરમ પસાચે, વિક્રમે સત્ય સાધ્યો,
ઈહુ ધરમ પસાચે, શાળિનો શાક વાધ્યો;
જસ નર ગજ ચાહુ, મૃતિકાનાં ત્રિકેઈ,
રણુ સમય થયા તે, જીવ સાચા તિકેઈ. ૬

દુર્ગતિ પડતા પ્રાણીને બચાવી જે સદ્ગતિ પમાડે તે ધર્મ કહેવાય છે. તે દાન, શીલ, તપ અને ભાવરૂપ ચારે પ્રકારનો અથવા ગૃહસ્થધર્મ અને સાધુ-ધર્મરૂપ વ્યવહારથી બે પ્રકારનો પણ કહેવાય છે. સાધુધર્મ સર્વથા અહિંસા, સત્ય, અચાર્ય, બ્રહ્મચર્ય અને અર્કિચનતારૂપ-પાંચ મહાવ્રતરૂપ (રાત્રી ભોજનના સર્વથા ત્યાગ સહિત) કહેલો છે અને ગૃહસ્થ (શ્રાવક) ધર્મ સ્વૈચ્છિક અહિંસાદિક પાંચ અભ્યુવ્રત, ત્રણ ગુણવ્રત અને ચાર શિક્ષાવ્રત રૂપ બાર પ્રકારનો કહેવાય છે. અભય-દાન, સુપાત્રદાન, અનુકંપાદાન, કીર્તિદાન અને ઉચિતદાન એવી રીતે દાન પાંચ પ્રકારનું છે. તેમાં અભયદાન અને સુપાત્રદાન શ્રેષ્ઠ ઇળદાયી છે. દીન અનાથને દુઃખી દેખી તેનું દુઃખ ઓછું કરવા જે કંઈ આપવું તે અનુકંપાદાન કહેવાય છે. ભાટ ચારણાદિકને દેવું તે કીર્તિદાન અને સ્વજન કુટુંબી પ્રમુખને અવસરે આપવું તે ઉચિત દાન છે. શીલ નામ સદાચારનું છે. સદાચારને સારી રીતે સદા સેવનાર મુશીલ કહેવાય છે. પોતાનીજ સ્ત્રીમાં સંતોષ રાખી પરાઈ સ્ત્રી વેશ્યા પ્રમુખ સાથે ખોટો વ્યવહાર ન જોડવો તે પણ શીલજ કહેવાય છે. સમજ પામીને અધિક સંતોષવડે પોતાની કે પરાઈ કોઈ પણ સ્ત્રી સાથે વિષય ક્રીડા નજ કરવી તે શીલ અતિ ઉત્તમ છે. શીલવ્રતને શુદ્ધ મન, વચન અને કાયાથી પાળનાર ઘણી રીતે સુખી થાય છે. શીલવ્રત સારી રીતે પાળનારની કાયા પવિત્ર અને નિરોગી રહે છે. પવિત્ર શીલવ્રત સ્ત્રી પુરૂષોને કવચિત્ કષ્ટ વખતે દેવ પણ સહાયભૂત થાય છે. ઉત્તમ પ્રકારનું શીલ પાળવું એ સ્ત્રી પુરૂષોનો શ્રેષ્ઠ શણગાર (શોભારૂપ) છે. મુશીલ સ્ત્રી પુરૂષો જ્યાં ત્યાં યશ કીર્તિ પામે છે. શીલવગરનાં સ્ત્રી પુરૂષો આવળનાં કુલ જેવાં કુટુંબ હોય તો પણ તે નકામાં

૧૬

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જ્યા ત્યાં તિરસ્કાર પામે છે. એમ સમજી સહુ કોઈએ શીલ શાણગાર સજ્જવાની ભારે જરૂર છે.

જેમ અગ્નિવટે સુવર્ણ શુદ્ધ થઈ શકે છે-તેને લાગેલો બધો મેલ બળી જાય છે તેમ તપવટે આત્મા સાથે અનાદિ કાળથી લાગી રહેલો કર્મ-મળ બળી જવાથી આત્મા શુદ્ધ-નિર્મળ થઈ શકે છે. તે તપ બહુ પ્રકારનો કહેલો છે. ૧ ઉપવાસ, છઠ્ઠું, અકુમ, પ્રમુખ કરવા, ૨ જરૂર કરતાં ઓછું-અડધ ભોજન કરવું; ૩ જે તે ચીજો મરજી મુજબ નહિ ખાતાં થોડી જરૂર જેટલી ચીજથીજ ચલાવી લેવું; ૪ રસલોણથી થઈ ગમે તે રસ કસવાળી વસ્તુ ગમે તેટલી નહિ ખાતાં પ્રમાણમાંજ તેનું સેવન કરવું; ૫ શરીરને સારી રીતે કસતા રહેવું; વિતા કારણ તેનું હૃદ બહાર લાલન પાલન નહિ કરવું; અને ૬ નકામી દોષધામ તથા સ્થિર આસન સેવવું; એવી રીતે બાહ્ય તપ છ પ્રકારનો કહેા છે. બીજો અભ્યંતર તપ પણ છ પ્રકારનો છે. ૧ જાણતાં કે અજાણતાં કરેલી ભૂલ ગુરૂ મહારાજ પાસે ઉપદરશિત બહિર કરી તે બદલ ગુરૂજીએ આપેલી વ્યાજબી શિક્ષા માન્ય રાખીને પોતાની ભૂલ સુધારી લેવી, તેમજ તેવી ભૂલ વારંવાર નહિ કરતાં પૂરતું લક્ષ રાખતાં રહેવું; ૨ આપણાં વડીલ-માતા, પિતા, વિદ્યાગુરૂ તેમજ ધર્મગુરૂ સાથે અતિ નમ્રતાથી આદર-મર્યાદા રાખી વર્તવું; ૩ બાળ, વ્હાન (શિશી), વૃદ્ધ અને તપસ્વી સાધુ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય તથા સંઘ-સાધર્મી ભાઈ બહેનોની યથોચિત સેવા ભક્તિ બજાવવી, ૪ આત્મ કલ્યાણાર્થે ધર્મ-શાસ્ત્રનું પઠન પાઠન કરવું; ૫ સ્થિર ચિત્તથી અરિહંતાદિ નવ પદના ઉત્તમ શુભો વિચારવા અને તેવા શ્રેષ્ઠ શુભો આપણામાં કેમ આવે? એવી ધારણા-ભાવના કરવી, અને ૬ આપણા દેહ ઉપરની મમતા તણને પરમાત્માના સ્વરૂપમાં તહીન થવું. આવી રીતે વર્ણવેલા અભ્યંતર તપને પુષ્ટિ મળે તેવી રીતેજ પ્રથમ વર્ણવેલો બાહ્ય તપ ભાઈ બહેનોએ અતિ આદરસંહિત સેવ્યો હિતકારી છે. બાહ્ય તપથી અનેક ફાયદા થાય છે. પ્રથમ તો શરીર-શુદ્ધિ થાય છે-અણુણીદિક દોષ દૂર થઈ જાય છે, એટલે શરીર સમઘાત બન્યું રહે છે-નિરોગી રહે છે. તેથી મન ઉપર બહુ સારી અસર થાય છે, મનમાં ખોટા વિચારો-કુવિદ્યાઓ પેસતા નથી, અને સારા વિચારો સહેજે આવે છે. આમ થવાથી અભ્યંતર તપને પણ સારી પુષ્ટિ મળી શકે છે, તેમજ શુભ ભાવના પણ સહેજે પ્રગટ થાય છે. ૧ શાસ્ત્રમાં ૧ મંત્રી, ૨ સુદિતા (પ્રમેહ), ૩ કરણ અને ૪ માધ્યસ્થતારૂપ ચાર ભાવનાઓ આવી રીતે બતાવેલી છે.

સહુ કોઈ જીવ સદાય સુખી થાઓ ! કોઈ કદાપિ દુઃખી ન થાઓ !

સુન્નમુક્તાવળા.

૮૭

સહુ કોઈ સન્માર્ગે (સુખદાયી-સાચા માર્ગે) ચાલો ! કોઈ કુમાર્ગે ન ચાલો ! એવા પ્રકારની અંતઃકરણની ભાવનાને **મંત્રીભાવના** કહે છે. કોઈ પણ સદ્-ગુણી જનને દેખીને કે તેના ઉત્તમ ગુણો જાણીને હીલમાં રાજ થવું. જેમ મેઘનો ગર્જન સંભળીને મોર ખુશી થઈ કેકારવ કરે છે તેમ ગુણી જનોનું ગુણગાન સંભળી મનમાં આનંદ ઉભરાઈ જાય અને આપણને પણ તેવા ગુણ પામવા પ્રેમ વછૂટે-અંતઃકરણમાં ઉઠી લાગણી પેદા થાય તે **પ્રમોદભાવના** છે. દીન અનાથને દુઃખી દેખી તેનું દુઃખ ઓછું કરવા જે લાગણી પેદા થાય તે તેમજ આપણાથી ઓછા ગુણવાળા જીવ આપણી બરોબર થાય તો સાડું એમ વિચારી તેમના તરફ તિરસ્કાર ખુદિ નહિ લાવતાં અનુકંપા યા દયાભરેલી લાગણી પ્રગટે તેને જાની પુરૂષો **કરૂણાભાવના** કહે છે. ગમે તેવા પાપી નિર્દય અને નિંદક નાદાન જીવ ઉપર પણ દ્રેષભાવ નહિ રાખતાં તેનાથી અલગ રહેવું, તેની સાથે રાગ પણ બાંધવો નહિ તેને જાની પુરૂષો **માધ્યસ્થ્યભાવના** કહે છે. દ્રેષ કરવાથી તેવા અધોર ઠર્મ કરનારા સુધરતા નથી એટલુંજ નહિ પણ કલેશ કરવાથી આપણું તો અવશ્ય બગરે છે. અને રાગ બંધ કરવાથી તેમના કુકર્મને પુષ્ટિ મળે છે. વળી તેના પાપકર્મને અનુમોદન આપવા (મળવા) થી આપણે પણ પાપના ભાગી થઈએ છીએ માટે તેમનાથી અલગ રહેવામાં જ એકાંત હિત છે.

ઉપર વર્ણવેલા દાન, શીલ, તપ, અને ભાવરૂપ ચાર પ્રકારના ધર્મમાં ભાવ મુખ્ય છે. ભાવવડેજ દીધેલું દાન, પાળેલું શીલ અને કરેલો તપ લેખે થાય છે. ભાવવગરનાં દાન, શીલ અને તપ લેખે થતાં નથી. અલુણાં ધાન (સોજન) ની જેમ ભાવવગરની કરણી ફીફી ફૂફૂ લાગે છે અને ભાવસહિત કરવામાં આવતી સઘળી શુભ કરણી બહુ લહેજત આપે છે. તે માટે શાસ્ત્રમાં ભાવને સહુ કરતાં વધારે વખાણ્યો છે તેથી આપણે પણ ભાવસહિતજ શુભ કરણી કરવી. દાનથી દારિદ્ર દૂર થાય છે, શીલથી સૌભાગ્ય વધે છે, તપથી ઠર્મનો ક્ષય થાય છે અને ભાવથી ભવનો અંત થઈ જાય છે. ભાવથી જ ઉદ્ધાસથી સુપાત્ર-સાધુને દોષ રહિત અન્નાદિકનું દાન દેવાવડે **શાલિભદ્ર**ની પેરે અન્ય ભવમાં અનર્ગલ ઋદ્ધિ મળે છે, અને અનુક્રમે મોક્ષપદની પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે. કેમકે તેવાં સુપાત્ર દાનથી સાધુનાં જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રને પુષ્ટિ મળે છે અને તેનું અનુમોદન કરવાથી આપણામાં પણ તેવા ઉત્તમ ગુણોની યોગ્યતા આવે છે. વિવેકથી દાન દેવું, દાન દેતાં ખેંચાવું નહિ તેમજ ઉદારતાથી દાન દીધા બાદ મનનાં લગારે પશ્ચાત્તાપ કરવો નહિ. પરંતુ એમ વિચારવું કે મને આવું સુપાત્ર મળ્યું તેથી મારું અહોભાગ્ય માનું છું. ફરી એવો સુપાત્રનો યોગ ક્યારે મળશે ?

શુદ્ધ-નિર્મળ શીલ પાળવું એજ ખડું ભૂખણ છે અને શીલવગરનું
 ઇવિત પશુની જેવું નકામું છે. શુદ્ધ શીલવડે પોતાના શુભ આચાર વિચાર દીપે
 છે. શુદ્ધ શીલનો પ્રભાવ અચિંત્ય ચિંતામણિ (રત્ન) સમાન છે એમ સમજી
 ઉત્તમ સ્ત્રી પુરૂષો શીલ-રત્નને પોતાના પ્રાણથી અધિક સાચવે છે. ગફલતથી
 શીલરત્નને શુભાવી દેતા નથી. કોઈ પણ કુચ્ચા-લકડાં (હીણાં કામ કરનારા)
 ની સંગતથી દૂરજ રહે છે. કષ્ટ વખતે પોતાના શીલરત્નનું રક્ષણ કરવા વધારે
 કાળજી રાખે છે. ખરી કસોટી તેમની ભાંજ થાય છે. ભરહેસરની સઝાયમાં
 વર્ણવેલા અનેક સત્તા અને સતીઓ પોતાના પવિત્ર શીલરત્નથી પોતાનાં
 નામ અમર કરી ગયા છે. તેમનો ઉત્તમ યશ અદ્યાપિ પર્યંત ગવાય છે. આપણે
 પણ પવિત્ર શીલનો અદ્ભુત પ્રભાવ સમજીને નિર્મળ શીલ પાળવા સદાય સાવ-
 ધાન રહેવું જોઈએ.

જે તે ઉકાણે ભટકતા મનને સમજતી કળગે રાખવાથી અને દેહનું
 દમન કરવાથી તપનો લાભ મળી શકે છે. જે ભવિજનો પોતાની છતી
 શક્તિને ગોપવ્યા વગર તેનો સારો ઉપયોગ કરી લે છે તેમને પરભવમાં પરા-
 ધીનપણાનાં દુઃખ ભોગવવાં પડતાં નથી. પરંતુ જે પોતાની છતી શક્તિનો સફ-
 ઉપયોગ કરતા નથી, કેવળ પ્રમાદમાંજ પોતાનો અમૂલ્ય વખત વીતાવે છે તે
 ગોપણને પરભવમાં પરાધીનપણે ગાદુ ગાદુ દુઃખ સહિવું પડે છે. નિર્મળ જ્ઞાન
 અને વૈરાગ્યવડે જેમને દેહ ઉપરની મમતા હટી ગઈ છે તે આદીશ્વર ભગ-
 વાન્ કે વીર પરમાત્માની પેરે દુષ્કર તપ કરી શકે છે. ક્ષમા-સમતા સહિત
 કરવામાં આવતો તપ કડાણું કર્મનો પણ ક્ષણવારમાં ક્ષય કરી નાખે છે. અને
 ક્રોધથી કચેલા ગમે તેટલો દુષ્કર તપ પણ લેખે થઈ શકતો નથી-નિષ્ફળ
 થઈ જાય છે. માટે ક્ષમા રાખવા અને ક્રોધ તજવા તપસ્વી જનોએ ખાસ કાળજી
 રાખવાની છે. દૃઢપ્રહારી જેવા અધોર પાપી પ્રાણીઓ પણ દુષ્કર તપના
 પ્રભાવથી સકળ કર્મનો ક્ષય કરીને મોક્ષપદ પામી ગયા છે. એમ સમજી
 આપણે પણ યથાશક્તિ પૂર્વે વર્ણવેલા જાને પ્રકારના તપમાં સમતાસહિત સદાય
 ઉદ્યમ કરવો ઉચિત છે.

ઉપર જણાવેલી મૈત્રી, મુદ્દિતા, કર્ણુ અને માધ્યસ્થ ભાવના ભવિ-
 જનોએ સ્વપર ઉપગારી જાણી સદાય સેવવી ઉચિત છે. તે ઉપરાંત શાન્ત
 સુધારસ પ્રમુખ ગ્રંથોમાં વર્ણવેલી અનિત્ય, અશરણ, સંસાર, એકત્વ
 અને અન્યત્વ પ્રમુખ દ્વાદશ (બાર) ભાવનાઓ પણ આત્માને અત્યંત
 ઉપદારી—વૈરાગ્ય રંગને વધારનારી સમજીને સદાય આદરવા યોગ્ય છે.
 તેનું વિશેષ વર્ણન પ્રશમરતિ, શાંત સુધારસ અને અધ્યાત્મ કલ્પદ્રુમ

પ્રમુખ અંશોમાંથી તેમજ તેની અઙ્ગોમાંથી ગ્રહણ કરી લેવું. ‘જેવી ભાવના તેવી સિદ્ધિ’ એ ન્યાયે અંતઃકરણ શુભ ભાવનામય કરી દેવું ઉચિત છે. જડ વસ્તુ પણ શુભ ભાવના થોડે સુધરે છે તો ચૈતન્ય યુક્ત આત્માનું તો કહેવુંજ શું? સુગંધી ફૂલની ભાવના દેવાથી તેજ સુવાસિત થઈ ફૂલેડ કહેવાય છે. તેવીજ રીતે અન્ય પદાર્થો આત્મી સમજવું, વિષયરસની ભાવનાથી છવ વિષયી બની જાય છે અને શાન્તરસ (વૈરાગ્ય) ની ભાવનાથી શાન્ત-વૈરાગ્યમય બની જાય છે. તેથીજ કહ્યું છે કે “નારી ચિત્ત દેખના વિકાર વેદના, જિનંદ ચંદ દેખના શાંતિ પાવના.” એ વાક્ય બહુ મનન કરવા યોગ્ય છે અને તેનું મનન કરીને વિષય વાસના તથા વૈરાગ્ય વાસના આદરવી યોગ્ય છે. ઉપશમ, વિવેક અને સંવર એ ત્રણ પદની સમજ સાથે વારંવાર ભાવના કરવાથી ચિદ્વાતિ-પુગ જેવો નિર્દય છવ પણ સદ્ગતિ પામેલો છે. એમ વિચારી આપણે સહુએ શુભ ભાવના સેવવીજ ઉચિત છે.

સાધુ ધર્મ, સતી ભોજનના સર્વથા ત્યાગસહિત સંપૂર્ણ અહિંસા, સત્ય, અચૈર્ય, પ્રહ્લચર્ય અને અકિંચનતા થોડે પાંચ મહા-વ્રતરૂપ વખાણ્યો છે. કોઈ પણ ગ્રંથ કે સ્થાવર (હાલતા, ચાલતા કે સ્થિર રહેનારા) છવને મનથી, વચનથી કે કાયાથી હણવો નહિ, હણાવવો નહિ, તેમજ હણનારને સારો જાણવો નહિ; પણ સહુ છવની આત્મ સમાન સદા રક્ષા કરવી એ અહિંસા મહાવ્રત કહેવાય છે. ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, ભય કે હાસ્યથી ઉપર મુગ્ધ લગારે અસત્ય ન બોલવું, પણ શાસ્ત્ર અનુસારે રાગ દ્રેષ રહિત જરૂર પડતું પ્રિય અને હિત વચનજ વદવું તેને શાસ્ત્રકાર ધીજી સત્ય નામનું મહાવ્રત કહે છે. દેવ, ગુરૂ કે શાસ્ત્રની આજ્ઞાવિરુદ્ધ કંઈ પણ વસ્તુ તેના સ્વામીની રજા શિવાય રાગ દ્રેષથી સર્વથા નજ લેવી તે ત્રીજી અચૈર્ય નામનું મહાવ્રત કહેવાય છે. દેવ, મનુષ્ય કે તિર્થંચ સાંધી વિષયભોગનો રાગથી દેખે સર્વથા ત્યાગ કરવો, દુર્ધર મન અને દંદ્રિયોને વશ થઈ નહિ જતાં તેમને પોતાને કબજે રાખવા તેને શાસ્ત્રકાર ચોથું પ્રહ્લચર્ય મહાવ્રત કહે છે. ધન, ધાત્ય પ્રમુખ નવ પ્રકારના બાહ્ય પરિગ્રહનો અને મિથ્યાત્વ, કષાય અને હાસ્ય પ્રમુખ ૧૪ પ્રકારના અભ્યંતર પરિગ્રહનો રાગ દ્રેષ રહિતપણે સર્વથા ત્યાગ કરવો તે પાંચમું અકિંચનતા મહાવ્રત કહેવાય છે.

જેવી રીતે વર્ણવેલા પાંચ મહાવ્રત રૂપ સાધુ-ધર્મનું ચથાર્થ આરાધન કરવાથી આત્મા જલદી મોક્ષ પદનો અધિકારી થઈ શકે છે. તેથી આપણે પણ સારાં ભાગ્યે સાધુ-ધર્મને કાયક થઈએ એમ સદાય ઇચ્છવું અને તેટલા માટે

પ્રથમ યથાશક્તિ ગૃહસ્થ ધર્મનું સેવન કરવું. ઉપર જણાવેલાં પાંચ મહાવ્રતો સંપૂર્ણ રીતે પાળવા અસમર્થને માટે શાસ્ત્રમાં તે અહિંસાદિક વ્રતોને યથાશક્તિ થોડા પ્રમાણમાં પણ પાળવા કહેલું છે. એવી રીતે અરૂપ પ્રમાણમાંજ પાળવામાં આવતાં તે અહિંસાદિક પાંચ આયુવ્રતો કહેવાય છે. તે ઉપરાંત અહિંસાદિક વ્રતોની રક્ષા અને પુષ્ટિ નિમિત્તે બીજાં ત્રણ ગુણુવ્રત અને ચાર શિક્ષાવ્રત પણ કહેલાં છે. એમ સર્વે મળીને શ્રાવકનાં આર્યવ્રત કહેવાય છે. જે ગૃહસ્થ યોગ્ય તે વ્રતો અંગીકાર કરવાની ઇચ્છા થાય તો જરૂર તેનું સ્વરૂપ સદ્ગુરુ સમીપે જઈ વિનયસહિત જાણી લેવું જોઈએ. પરમાર્થ સમજીને આત્માના ઇચ્છાણુ માટે જે ધર્મ કરણી કરીએ તો તેથી સરલતા સાથે અધિક હિત થઈ શકે છે. ઉપર જણાવેલાં દ્વાદશ વ્રતનું વિસ્તારથી વર્ણન ‘શ્રાવક કૃત્વતઃ’ અથવા ‘વ્રત ગાઈડ’ નામના પુસ્તકમાં અસાધ્યું આપવામાં આવ્યું છે. તેનું લક્ષ્યસહિત અવલોકન કરી તેમાં રહી જતી શંકાનું સમાધાન ગુરુ ગમથી મેળવીને પ્રેમપૂર્વક અને પ્રમાદરહિત યથાશક્તિ તે તે વ્રત સદ્ગુરુ પાસે અંગીકાર કરી પૂરતી કાળજીથી તેનું પાલન કરવું ઉચિત છે. એમ કરવાથી અનુક્રમે સાધુ-ધર્મની પણ પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે.

જેન શાસ્ત્રોમાં સઘળા વ્રતોનું મૂળ ગુદ્ધ શ્વેદા અથવા સમકિત કહેલું છે. જેમ એકલા વગરનાં ઠરેલાં મિઠા મિથ્યા છે અને એકલા સહિત ઠરેલાં સઘળાં મિઠા સાર્થક થાય છે તેમ સમકિતવગરની કરણી મિથ્યા છે અને સમકિત સહિત ઠરેલી સઘળી કરણી સાર્થક થાય છે. સમકિત રૂચિવંત છવે આવી રીતે પ્રતિજ્ઞા અંગીકાર કરીને તેને પ્રેમ પૂર્વક પાળે છે—“રાગ દ્વેષાદિક દોષભાવથી સર્વથા મુક્ત થયેલા અને અનંત જ્ઞાનાદિક ગુણોથી અલંકૃત થયેલા અરિહંત ભગવાન મારા દેવ છે. ઉપર વર્ણવેલાં પાંચ મહાવ્રતોને સદ્ગુરુ સમીપે અંગીકાર કરી, ક્ષમાદિક દશ પ્રકારની ઉત્તમ શિક્ષાને સદાય સેવનારા ભગ્ય જનોને તેમની યોગ્યતા અનુસારે અમૃત ઉપદેશ આપનારા સુસાધુઓ મારા ગુરુ છે. અને જિનેશ્વર ભગવાને ભાખેલાં છવ, અછવ, પુન્ય, પાપ, આશ્રવ, સંવર, નિર્જરા, બંધ ને મોક્ષ એ નવતત્ત્વ મારે પ્રમાણ છે. આવી રીતે શાસ્ત્રોક્ત સમકિત છવતાં સુધી પાળવા હું બંધાઉં છું.” સમકિતવડે થોડા વખતમાં ભવ ભ્રમણ મટી જાય છે તેથી તેનો પ્રભાવ અચિય છે. સમકિતવંતનું મૂળ લક્ષ આત્મ ઇચ્છાણુ સાધવામાં હોય છે. પરંતુ તેને કુટુંબ પ્રતિપાલન કરવા વ્યાવહારિક કામ કરવાં પડે તે જેમ અને તેમ આંતરથી ન્યારો રહીનેજ કરે છે. એ પ્રભાવ સમકિત રત્નનોજ સમજવો. સમકિત સંબંધી ૬૭ બોલનું સંવિસ્તર વર્ણન ‘મહાશુદ્ધિ ઉપાય’ ગ્રંથમાં અસાધ્યું આપેલું છે. સમકિત (તત્ત્વશ્વેદા)

શ્રાવકના વ્રત કે સાધુના મહાવ્રત યોગ્યતા વગર પ્રાપ્ત થઈ શકતા નથી. જેમને સમક્ષિતપ્રમુખ પ્રાપ્ત કરવાની પ્રયત્ન ઇચ્છા હોય તેમને તેવી યોગ્યતા મેળવવાની પૂરી જરૂર છે. સામાન્ય રીતે ધર્મરત્નની યોગ્યતા મેળવવા ઇચ્છતા ભાઈ-બહેનોએ નીચે જણાવેલા ૨૧ ગુણોનો અભ્યાસ પાઠવાની ખુબ જરૂર છે તેની યાદી આ પ્રમાણે છે.

- ૧ ગંભીરતા યા ઉદાર દીક્ષ.
- ૨ સુદર નિરોગી શરીર.
- ૩ શાન્ત પ્રકૃતિ-સ્વભાવ.
- ૪ લોકપ્રિયતા (થાય તેવું સદ્વર્તન).
- ૫ હૃદયની કોમળતા-આર્દ્રતા.
- ૬ પાપનો, પરલવનો તથા વહીલનો ડર.
- ૭ નિષ્કપટપણે સરસ વર્તન.
- ૮ વ્યાજબી દાક્ષિણ્યતા રાખવી (કોઈએ કહેલાં ઉચિત વચનનો આદર).
- ૯ લગ્ન-મર્યાદા-અદળ રાખવી.
- ૧૦ દયા-સહુને આત્મ સમાન લેખવા.
- ૧૧ રાગદ્વેષ રહિત નિષ્પક્ષપાતી વર્ણન.
- ૧૨ સદ્ગુણ-ગુણી પ્રત્યે પવિત્ર પ્રેમ-રાગ.
- ૧૩ હિત-પ્રિય-સત્ય વચન કથન (વિકથા વર્જન અને શાસ્ત્ર વચન સેવન)
- ૧૪ સ્વજન-મિત્ર કુટુંબીને ધર્મરસિક કરવા પ્રયત્ન.
- ૧૫ શુભાશુભ પરિણામ આશ્રી લાંબો વિચાર કર્યાબાદ કોઈપણ કાર્યનો આરંભ કરવાની ટેવ.
- ૧૬ કોઈપણ વસ્તુના ગુણ દોષ સારી રીતે જાણવાની પદ્ધતિ.
- ૧૭ આચાર વિચારમાં કુશળ-શિષ્ટ પુરૂષોને અનુસરી ચાલવું. ઉત્તમ પુરૂષો પાસે તાલીમ લેવી.
- ૧૮ વહીલોનો તથા ગુણીજનોનો ઉચિત આદર કરવો.
- ૧૯ ઉપગારી લોકો માતા-પિતા-સ્વામી ત્રિગેરે તથા હિતોપદેશ દેવાવાળા ગુરૂ મહારાજનો ઉપગાર સદાય સ્મરણમાં રાખવો.
- ૨૦ ત્રિભુવન હિતકારી તીર્થંકર મહારાજ જેવા મહાપુરૂષોનાં પવિત્ર દૃષ્ટાંત દીક્ષમાં ધારી આપણે પણ આપણું કર્તવ્ય સમજીને પદો-પકાર રસિક થવું.
- ૨૧ કોઈ પણ કાર્યમાં કુશળ, અડપ પ્રયાસે કાર્ય સાધી લેવાની ચંચળતા.

સંક્ષેપ માત્રથી ઉપર જણાવેલા ૨૧ ગુણો જ્યાંસુધી આપણામાં પૂર્ણ રીતે ખીલી નીકળે ત્યાંસુધી વારંવાર કાળજીથી તે ગુણોનું સેવન થયું કરવું જોઈએ. જેમ હુનીયામાં જીવે માની લીધેલી અનેક વહીલી વસ્તુઓ માટે અહોનિશ (રાત્રી દિવસ) ઉઘમ કરવામાં આવે છે તો તે વસ્તુ વહેલી મોટી પણ મજેજ છે તેવી રીતે ધર્મરત્નને જે ઉપર જણાવેલા ધર્મ માટે ખાસ જરૂરના ગુણો મેળવવા પ્રયાસ લેવામાં આવે તો તે ઉપયોગી ગુણોની પ્રાપ્તિ થતાં આત્મા જલદી ધર્મરત્નને યોગ્ય થાય છે. ઠરેલો પ્રયાસ સર્વથા નફામો જતોજ નથી. જેમ

જેમ પ્રેમસહિત જાણવેલા ગુણો ખાતર અધિક પ્રયત્ન કરવામાં આવે છે તેમ તેમ આપણે તે ગુણોના લાભ વધારે જલદી મેળવી શકીએ છીએ. સઘળા એક-વીશ નહિં તેા એાછામાં એાછા અધોધી અધિક ગુણો તેા અવશ્ય મેળવવાજ જોઈએ. તેાજ આપણે કંઈ પણ અંશે ધર્મરત્નને યોગ્ય બનીએ છીએ. જો વસ્ત્રને ધોઈ સારી રીતે સાફ કરેલું હોય તેાજ તેને રંગ યથાર્થ રીતે ચડી શકે છે અને ભિંત વિગેરેને પણ ઘડારી મઠારીને સારી રીતે ચારિસા જેવી સાફ કરી હોય તેાજ તેની ઉપર સાફ ચિત્રામણ હડી શકે છે; તેવીજ રીતે ઉપર જાણવેલા ઉત્તમ ૨૧ ગુણોવડે ચિત્તરૂપી વસ્ત્રને પ્રથમ સાફ-નિર્મળ કરવું જોઈએ, અથવા હૃદય-ભૂમિને યથાર્થ શુદ્ધ કરી લેવી જોઈએ, તેાજ તેમાં ધર્મ રંગ (રાગ) સારો જામે છે અથવા ઉત્તમ વ્રતરૂપી ચિત્રામણ તેમાં સારી રીતે ખીસી નીકળે છે અને લાંબો વખત સુધી ટકી પણ શકે છે. એમ સમજી આપણે સહુએ આ અનિ અગત્યની વાત ઉપર પૂરતું લક્ષ રાખી જેમ તે ૨૧ ગુણોની પ્રાપ્તિ, રક્ષા અને વૃદ્ધિ અને તેમ અધિકાધિક પ્રયત્ન પ્રેમસહિત કરવો ઉચિત છે. તેની પ્રાપ્તિથીજ આપણે સમકિત પ્રમુખ ઉત્તમ ધર્મને લાયક બની, સદ્ગુણની કૃપાથી આત્માને અત્યંત ઉપગારી ધર્મ અરૂપ પ્રયાસે પામી શકશું.

જે લાઈ જોડેના માર્ગોનુસારીપણાના ગુણોનું સારી રીતે પાલન કરે છે, તે જલદી પવિત્ર ધર્મને પામી શકે છે. તે ગુણોમાં પ્રથમ ન્યાય નીતિથી પ્રમાણિતપણે વર્તીને દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરવાનું કહેલું છે. તે શિવાય વિશેષે કરીને સુઘડતા રાખવી, સત્સંગ કરવો, પરનિંદાથી નિવર્તવું, સારા ધર્મિષ્ઠ પાઠશામાં રહેવું, નિર્ભય સ્થાનમાં વાસ કરવો, માતાપિતાદિક વડીલ જનોની આજ્ઞામાં રહેવું, આવકના પ્રમાણમાંજ ખર્ચ રાખવો, યુદ્ધિના આઠ ગુણ ધારવા (શાસ્ત્ર સાંભળવાની ઈચ્છા, શાસ્ત્ર સાંભળવું, તેનો અર્થ સમજવો, સમજેલો અર્થ યાદ રાખવો, તર્ક-વિતર્કવડે ગુરૂ પાસે શંકાનું સમાધાન કરી લેવું, એમ કરીને તત્ત્વજ્ઞાન એટલે સત્ય વાસ્તવિક પરમાર્થ યુક્ત જ્ઞાન મેળવવું), અજીજીજતા-પ્રથમ ખાયેલું પચ્યું ન હોય ત્યાં સુધી ભોજન નહિ કરવું, અઢાળે ખાવું પીવું નહીં, ધર્મ, અર્થ અને કામને પૂર્વોપર બાધા રહિતપણે-વિરોધરહિત સેવવા, ગૃહસ્થ યોગ્ય આગતા સ્વાગતા સાચવવી, હડકઢાધરહિત વર્તવું, લોકવિરુદ્ધ તથા રાજ્યવિરુદ્ધ તત્ત્વનું, ઝડાણ કરેલાં વ્રત-નિયમ દૃઢ ટેકથી પાળવા, કામ, ક્રોધ, લોભ, મદ, માન અને હર્ષરૂપ અંતરંગ છ વૈરીને છતવા, તેમજ ઈંદ્રિયોના વિષયસુખમાં નહિ સુખાતાં ઈંદ્રિયોને વશ કરવી-તેની શાસ્ત્રકારે ખાસ ભલામણ કરેલી છે. આમાંના ઘણા ગુણોનો મોટે ભાગે પ્રથમ જાણવેલા ૨૧ ગુણોમાં સમાવેશ થઈ જાય છે. અહીં ટુંકામાં બતાવેલા માર્ગોનુસારીપણાના ૩૫ ગુણોનું કંઈક વિસ્તારથી વર્ણન હિતોપદેશ-પ્રથમ

ભાગમાં અને ૨૧ ગુણોનું વર્ણન હિતોપદેશ-બીજા ભાગમાં આપેલું છે ત્યાંથી તે કાળજી રાખી જોઈ લેવું અને તેનો પરમાર્થ સમજી બનતાં સુધી પોતાનું વર્તન સુધારી લેવા સુચ બાઈ જોડેનોએ પ્રયત્ન કરવો. આપણા પોતાના હિત માટે જ્ઞાની પુરૂષોએ આપેલી અમૂલ્ય શિખામણોનો આપણાથી બની શકે ત્યાં સુધી આદર કરવાથીજ આપણું શ્રેય સારી રીતે સધાય છે એ ભૂલી જવું નહીં. ઉપર જણાવ્યા મુજબ માર્ગાનુસારીપણાના ઉપ ગુણો અથવા ધર્મસ્તનની યોગ્યતા માટે કહેલા ૨૧ ગુણોનો સારી રીતે અભ્યાસ-મહાવરો રાખવાથી અનુક્રમે સમકિતપ્રમુખ ધર્મસ્તનની પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે. તેનો પ્રભાવ અતિ અદ્ભુત છે.

જેમ ચંદ્રમાની વધતી કળાના યોગે સમુદ્રની વેળા વૃદ્ધિ પામે છે તેમ અધિક ધર્મ આચરણના યોગે સર્વ સુખ સંપદા સહેજે સંપન્ને છે. પવિત્ર ધર્મ આચરણ પ્રમાદરહિત કરી લેવું એજ આ મનુષ્ય જન્મ પામ્યાનું મુખ્ય કર્તવ્ય સમજીને હે ભવિષ્યનો ! સકળ સુખના ભંડાર સમાન સર્વજ્ઞ ભાષિત ધર્મનું તમે અતિ આદરથી સેવન કરો !

ન્યાં સુધી જરા (વૃદ્ધ) અવસ્થા આવી પહોંચી નથી, વિવિધ વ્યાધિઓ પ્રગટ થયા નથી અને ઈન્દ્રિયબળ ઘટ્યું નથી ત્યાંસુધી **ધર્મસાધન** જલદી કરી દ્યો ! નહિ તો પછી પસ્તાશો અને કરી શકશો નહિ. આ શરીરનો કંઈ ભરૂંસો નથી. જોતજોતામાં પાણીના પરપોટાની જેમ તે હટતું નહતું થઈ જાય છે માટે એતવું હોય તો જલદી ચેતી દ્યો. તરવાતરવ, હિતાહિત, કૃત્યાકૃત્ય અને લાભાહાનિને વિવેકથી વિચાર કરી લેવો એજ બુદ્ધિ પામ્યાનું દ્વિતીય છે, યથાશક્તિ શુભ વ્રત નિયમ અંગીકાર કરી ટેકથી પાળવાં એજ દેહ પામ્યાનું દ્વિતીય છે; વિવેકથી પાત્ર-સુપાત્રનું પોષણ કરવું એજ લક્ષ્મી પામ્યાનું દ્વિતીય છે અને સામાને રૂચે એવું પ્રિય હિતકારી વચન કહેવું એજ વાણીનું ઉત્તમ દ્વિતીય છે. એમ દીલમાં ખૂબ સમજી રાખી સમય ઓળખી સ્વકાર્ય સુધારી દ્યો અને બની શકે તો બીજાને પણ ઉચિત સહાય આપતા રહો.

એ પવિત્ર ધર્મની સહાયથીજ વિક્રમાદિત્ય અને શાલિવાહન સુપ્રસિદ્ધ થયા. ધર્મની કૃપાથીજ બધાં બનાવટી મનુષ્ય, હાથી અને ઘોડાં સંગ્રામ સમયે સાચા-સચેતન થઈ કામે આવ્યા જેથી પોતાની આણુ દાણુ પ્રવર્ત પસરી. એ પૂર્વે કરેલાં ધર્મ-પુન્યનેજ પ્રભાવ સમજવો.

સન્મિત્ર-કુપૂરવિજયજી.

શ્રાવકનું પ્રથમ વ્રત.

(પ્રાણાતિપાત વિરમણ-જીવહિંસા ત્યાગ)

પાપરૂપી અધિકારનો લેદ કરવો સૂર્યસમાન સમકિતના બાર રાશિની જેમ બાર શ્રાદ્ધવ્રતો કહેવાં છે. તેમાં નિરપરાધી વ્રત જીવોનું હિંસાથી તથા અંગપીડાથી રક્ષણ કરવારૂપ અહિંસા નામનું પહેલું શ્રાવકનું આજીવન છે. સુકૃતરૂપી કમળમાં નિવાસ કરનારી અને અત્યંત નિર્મળ (ઉત્તમળ) આ અહિંસારૂપી હિંસા સંતારરૂપી જગ અને મોક્ષરૂપી હૃદયને વિવેક (પૃથક્કરણ) કરવા માટે સેવકાસાયક છે. આ અહિંસા મોક્ષની પ્રાપ્તિ પર્યંત પૃથ્વી તથા સ્વર્ગના ભોગ અને સુખલક્ષ્મીરૂપ પગથીયાંની શ્રેણીથી શોભતી નીસરણી જેવી છે. સૂર અને ચંદ્રની જેમ હિંસા પ્રાણીઓને નિરંતર દુઃખ આપે છે અને અહિંસા ઉત્કૃષ્ટ સુખ આપે છે.

સૂર અને ચંદ્રની કથા.

સ્વરૂપવંદ, સંપત્તિવંદ, અને સુકૃતની વૃદ્ધિવંદ ઈંદ્રના પુરનો વિજય કરનાર જયપુર નામે નગર છે. તેમાં લક્ષ્મીનાં પાતરૂપ શત્રુજય નામે રાજા રાજ્ય કરતો હતો. તેનો યશરૂપી સમુદ્ર શત્રુઓના અપયશરૂપી શેવાળથી શોભતો હતો. તે રાજાને જગતના જાતુઓને જાતુનિ તથા આનંદ આપવામાં સૂર્ય ચંદ્રની જેવા તેમજ સત્પુરુષોને માન્ય એવા સૂર અને ચંદ્ર નામના બે પુત્રો હતા. તેમાંના મોટા પુત્રને શ્રેષ્ઠ શુભોની પ્રાંતિએ કરીને સ્નેહના ઉક્લાસને ધારણ કરતા રાજાએ યુવરાજપદ આપ્યું, અને ચંદ્ર નામના નાના પુત્રની આજીવિકા માત્ર પાણ કરી આપી નહીં. તેથી પોતાના આવાસમાં સુતેલા ચંદ્રે રાત્રીએ વિચાર કર્યો કે—“રાજાએ આજે પોતેજ હુધથી સૂરને યુવરાજ પદ આપ્યું અને મને તો પત્તિમાત્રનું પાણ પદ આપીને આજીવિકા કરી આપી નહીં. અહો! પિતાનો મોહ કેવો છે? તેથી હવે રાજાથી પરાલવ પામેલા મારે અહીં રહેવું ચુકત નથી. યૃથપતિથી અપમાન પામેલો કલ્મસ (દાથીનો બાળક) શું યૃથમાં રહી શકે?” આ પ્રમાણે વિચાર કરીને અત્યંત પરાલવ પામવાથી સ્નેહરહિત થયેલો ચંદ્ર પ્રમાદનો ત્યાગ કરીને રાત્રીને સમયે જ શુભ રીતે પોતાના ઘરમાંથી નીકળી ગયો. સ્વદેશનો ત્યાગ કરવામાંજ રંગને ધારણ કરનાર ચંદ્રકુમાર શરીરે કોમળ છતાં પણ ચિત્તના ઉત્સાહને લીધે કલેશરહિત ચાલતો દૂર દેશમાં ગયો. અનુક્રમે તે રતનપત્તન નામના અદ્ભુત નગર પાસે જઈ પહોંચ્યો. તે નગરના ઉદ્યાનની સમીપે એક વૃક્ષની નીચે તે વિશ્રાંતિ લેવા બેઠો. ત્યાં ઠહુતે પીવાસાયક અમૃત સમાન વચનો સાંભળી ચંદ્ર કુમારે તે

આવકોનું પ્રથમ વ્રત.

૨૫

સ્વર્ને અનુસારે તે ઉદ્યાનમાં પેડો. ત્યાં તેણે એક સુંદર દર્શનવાળા મુનિને જોયા. પછી સભાની મધ્યભૂમિમાં જઈ તત્ત્વાર્થનો ઉપદેશ કરનાર મુનિને નમન કરીને તે યોગ્ય સ્થાને બેઠો. ત્યાં શુદ્ધ ભાવપૂર્વક તેણે તે મુનિના મુખથી આ પ્રમાણે ધર્મોપદેશ સાંભળ્યો—“ પુણ્યશાળી ગૃહસ્થોએ પ્રાચે અપરાધી પ્રાણીઓ પણ હણવા લાયક નથી. તે પછી નિરપરાધી પ્રાણીઓ તો શી રીતેજ હણવા યોગ્ય હોય ? ” ઈત્યાદિ કહી પ્રદેશના નાંદી સમાન દેશના સાંભળીને તે કુમારે કંઠાણા ઉત્પન્ન થવાથી પોતાની વાણીવટે આ પ્રમાણે અંગીકાર કર્યું કે—“ આજથી મારે શૂરવીરપણાની વૃત્તિ વિના અન્યથ અપરાધી પ્રાણીઓને પણ સ્વામીનો આગ્રહ છતાં હણવા નહીં. ” આ પ્રમાણે મોટા અત્તવાળો તે ચંદ્ર નિશ્ચય કરીને ગુરૂને નમસ્કાર કરી તેજ ગામમાં જઈ ત્યાંના જયસેન નામના રાજાની સેવા કરવા લાગ્યો. શ્રાવ્ય, સત્ય, ઉચિતતા, અતુરાઈ અને દાક્ષિણ્યતા વિગેરે પોતાના અદ્ભુત ગુણોએ કરીને તે ચંદ્ર રાજાનો પ્રીતિપાત્ર થયો. એકદા પ્રેમપૂર્વક હાસ્યવટે અધર (એષ) ને સ્નાન કરાવતો રાજા એકાંતમાં શુદ્ધ વિવેકવાળા ચંદ્રને બેસાડીને તેને કહેવા લાગ્યો કે—“ હે ચંદ્ર ! જેઓ ઈંદ્રની સાથે પણ યુદ્ધમાં વીર અને હૃદયના જેવી ઉજ્જવળ કીર્તિવાળા મારા વીર પુરૂષો છે, તેમને પણ તારી દૃષ્ટિ તુલ્યસમાન ગણે છે. ધર્મરૂપી રસ (જળ) ના સમુદ્રમાં નવી કમલિનીના જેવી આ તારી દૃષ્ટિજ ક્રિયાએ કરીને જેના સમગ્ર ગુણો કહેલા છે એવા તારા પુરૂષાર્થને બતાવી આપે છે. તેથીજ વીર પુરૂષાના સમુદ્રમાં અગ્રેસર ! મારું શત્રુરૂપી શત્રુ કે જે રાખલના પામતું અને પોતાના ઉદયથી આરોપણ કરાયેલું છે, તેને જલદી તું ખેંચી કાઢ. અત્યાયરૂપી મહિરાના કુંભ (ઘરા) જેવો અને ન્યાયરૂપી વૃક્ષને ભાંગવામાં હાથી જેવો કુંભ નામનો એક ઉગ્ર શત્રુ (પક્ષીપતિ) ચોરરૂપ થઈને મને ઉપદ્રવ કરે છે. આ ક્રૂર શત્રુ સ્ત્રીઓનું અને ગાયોનું હરણ કરે છે, યતિઓને પણ હણે છે, અને સૈન્યવટે રૂંધ્યા છતાં પણ તે યમરાજને પણ હુર્ગમ એવા હુર્ગ (કિલ્લા) માં પ્રવેશ કરે છે. તેથી કરીને મહાહુર્ગને તોડનાર અને સુંદર પરાક્રમવાળો તું તેના હુર્ગમાં ગુપ્ત રીતે પ્રવેશ કરીને મારી પ્રસન્નતાને માટે તેને મુતો હણી નાખ ! ” આ પ્રમાણે રાજાએ કહ્યું, ત્યારે ચંદ્ર કુમાર તીર્થંકરના ધર્મરૂપી મહાસાગરને જન્યુત કરનાર અમૃતમય વાણીથી બોલ્યો કે—“ હે સ્વામી ! યુદ્ધ વિના જનુંએને મારવાનું મારે પ્રત્યાખ્યાન છે, તથા યુદ્ધમાં પણ ત્રાસ પામેલા, આનંદ રહિત ધયેલા અને આલુધ રહિત એવા પ્રાણીઓને મારવાનું પ્રત્યાખ્યાન છે. ” આ પ્રમાણે ચંદ્રના શ્રૌર્ધમય અને ધર્મમય નિશ્ચયને બાણીને રાજાએ મનને ગવે અને હર્ષનું સ્થાન કર્યું. પછી પ્રસન્ન થયેલા રાજાએ અનુક્રમે તે ચંદ્રને અંગ-રક્ષકનેઃ અધ્યક્ષ, પછી મંત્રીઓમાં મુખ્ય અને છેવટ સર્વ રાજ્યનો અધિહારી કર્યો.

એકદા પાપના વ્યાપારને પામેલો તે કુલ નામનો ચરટ (ચારનો પતિ) બળવાન એવી મોટી સેનાસહિત તેના દેશમાં અઠસ્રમાત્ર આવ્યો અને કીજામાં પ્રવેશ કર્યો. તે વખતે ચંદ્ર કુમાર સારભૂત વીર પુરુષોના સમૂહસહિત તેના વધને માટે દોડ્યો અને ત્વરાથી આઠે રસ્તે સૈન્ય લઈ જઈ કિજાના માર્ગોને તેણે રોકી દીધા. પછી ચિત્રવર અને ભયંકર ચંદ્રના સૈન્યના ભયથી નાશી જતા તે ચરટને પુરની અંદર રાખેલા ઉત્સાહવાળા સુભટોના સમૂહે કુંધ્યો. આગળ, પાછળ અને બન્ને બાજુ વીંટાયેલા (ઘેરાયેલા) સૈન્યવડે તે કુલ સર્વ દિશાઓમાંથી દોડી આવતા દાવાનળથી વીંટાયેલા વનના હાથીની જેમ આકુળ વ્યાકુળ થઈ ગયો અને વીંટાળીયાની વચ્ચે રહેલા ઠંડુઆના વૃક્ષ (અથવા પુષ્પ) ની જેમ સેનાની વચ્ચે સપડાયેલા તે કુલ કોઈ પણ રીતે લેશ પણ જીવતા ભાગી જવાના ઉપાયને પામ્યો નહીં. તેથી તે “ મારે વિષે શૌર્યરૂપી અગ્નિને લેશ પણ નથી ” એમ જાણે દેખાડતો હોય તેમ નિઃશ્વાસસહિત મુખમાં તુણુ લઈને ચંદ્રના પગમાં પડ્યો. તે વખતે પ્રસન્ન હૃદયવાળા, ઠંડુઆની સ્ફૂર્તિવાળા અને અત્યંત યશ-વાળા તે રાજકુમારે (ચંદ્ર) હુષથી રોમાંચિત થઈ તે કુલને ઉભો કરીને આગ્રિગન આપ્યું. ત્યારથી અત્યંત આનંદ પામેલો રાજ સ્ફુરણાયમાન સૂર્ય સમાન તેજવાળા તે ચંદ્રને પોતાના પુત્રથકી અને પોતાથકી પણ અધિક માનવા લાગ્યો.

અહીં ચંદ્રનો મોટો ભાઈ સૂર યુવરાજની લક્ષ્મીવડે પણ તૃપ્ત થયો નહીં, તેથી તે કૂરે રાજ્ય લેવા માટે પિતાનો વધ કરવાની યુદ્ધિ કરી. રાત્રી સમયે હાથમાં તીક્ષ્ણ શસ્ત્રસમૂહને ધારણ કરી પહેરેગિરોને છેતરી આડે માર્ગે થઈને ચમરાજથી આજ્ઞા કરાયેલા સર્વની જેમ તે રાજમહેલમાં પેડો. ત્યાં અવળું મુખ રાખીને સુનેલા રાજને તેણે તીવ્ર શસ્ત્રવડે હુકયો. ઠહું છે કે—“ ઘણો લોભ તે પાપનું મૂળ ” પછી આવા કૂર કર્મથી ત્રાસ પામતા તે સૂરને સામું મુખ રાખીને સુનેલી રાણીએ જઈને પોકાર કર્યો કે—“ આ કોઈ રાજને હણીને જાય છે.” તે સાંભળતાંજ દ્વારપાળો દોડ્યા. એટલે રાજાએ ઠહું કે—“ એ ઘાત કરનાર કોણ છે ? તેને જાણી લેવો (પકડવો) પણ હજીવો નહીં. ” પછી રાજાએ પોતાનાજ પુત્રને વિકારવાળો થયેલ જઈને યૂથથી બ્રધ થયેલા ઉંટની જેમ તેને પોતાના દેશમાંથી કાઢી મૂક્યો. ત્યારપછી રાજાએ વેગવાળા ઘોડેસ્વારો અને ઉંટના સ્વારો સહિત પ્રધાન પુરુષોને મોકલીને ચંદ્રકુમારને ઘોડાવેલો. કુમાર પણ જયસેન રાજની રજા લઈ પોતાના પુરમાં આવ્યો. અને પિતાને તેવી અવસ્થાવાળો જઈને હર્ષ તથા શોક પામ્યો. પછી રાજા ચંદ્રકુમારને રાજ્યપર સ્થાપન કરી શસ્ત્રના ઘાની પીડાથી સૂરકુમારપર દ્રેષસહિત મરણ પામી કોઈ પર્વતમાં હાથી થયો.

કલંકથી મહિન થયેલો સૂરકુમાર પણ કુકર્મોવડે આજીવિકા કરતો અને

દેશાંતરોમાં ફરતો એકદા તેજ હાથીથી શોભતા વનમાં આવ્યો. ત્યાં પાપથી પરાક્રમ-
રહિત થયેલા તે સૂર તે હાથીને જોઈને નામત્રા લાગ્યો, પણ પૂર્વભવના વેરને ક્ષીણે
કોધાયમાન થયેલા તે હાથીએ તેને મારી નાખ્યો. તે સૂરનો છવ મરીને તેજ વનમાં
ભિલ્લ થયો. અનુક્રમે યુવાવસ્થાને પામી હિંસાદિંક પાપના ચારલમાં મગ્ન થયેલા
તેને તેજ હાથીએ મારી નાખ્યો. તે જોઈ કોપના આગેશથી અંધ થયેલા તેના
બંધુઓએ તે હાથીને પણ મારી નાખ્યો. પછી તે બંને તેજ પર્વતના વનમાં
હુંડ થયા. ત્યાં ત્રણ વર્ષના થયા ત્યારે સ્પષ્ટ દ્રેષવાળા તે બંને પરસ્પર યુદ્ધના
વ્યસનમાં વ્યથ થયા. તેમને પાર્શ્વીઓએ મારી નાખ્યાં. પછી તે બંને બીજા
કોઈ વનમાં મૃગલા થયા. ત્યાં પણ તે જ પ્રમાણે દ્રેષથી યુદ્ધ કરવા લાગ્યા, અને
છેવટ તેમને ભિલ્લ લોકોએ મારી નાખ્યા. ત્યાંથી તે બંને એક હાથીના ટોળામાં
હાથીરૂપે ઉત્પન્ન થયા. ત્યાં પણ તેઓ પરસ્પર યુદ્ધ કરતાં ટોળામાંથી જુદા
પડ્યા. અને તેમને ભિલ્લ લોકોએ પકડ્યા. પછી અનુક્રમે તે બંને ચંદ્ર રાજના
રાજ્યમાં આવ્યા. ત્યાં પણ પરસ્પર યુદ્ધ કરતા તેમને માહાવતોએ બળાટકારે
બાંધી યુદ્ધ કરતાં અટકાવ્યા. ત્યાર પછી કોઈ દિવસ તે નગરના ઉપવનમાં કેવ-
ળજ્ઞાનવડે શોભતા અને જિન દર્શનના સૂર્ય સમાન સુદર્શન નામના મુનિ પધાર્યા.
તે વાત સાંભળીને ગાઠ ભક્તિવાળી મનોવૃત્તિને વહન કરતો પૃથ્વીનો સ્વામી
ચંદ્ર પૌરજનોસહિત તે મુનિને નમવાની ઇચ્છાથી ઉપવનમાં ગયો. ત્યાં તે પૃથ્વી-
પતિ તત્ત્વાર્થને જાણનાર મુનિને નમન કરીને ધર્મદેશનારૂપી અમૃતના પૂરું
પાન કરવા યોગ્ય સ્થાને બેઠો. વ્યાખ્યાન થઈ રહ્યા પછી રાજ્યે તે હાથીનું વૃત્તાંત
પૂછ્યું, ત્યારે તે કેવળીએ તે બંને હાથીનું અત્યંત દારણ એવું વેરનું કારણ
કહ્યું. તે ચરિત્ર સાંભળવાથી સંવેગ પામેલા રાજ્યે સંસારપર ઉદ્વેગ પામી
તત્કાળ પોતાના પુત્રને રાજ્ય સોંપી પ્રત્રજ્યા બ્રહ્મણ કરી. તે રાજર્ષિ તપસ્યારૂપ
સૂર્યના તેજવડે શોભવા લાગ્યા અને અનુક્રમે આયુષ્ય પૂર્ણ કરી અત્યંત આનંદ
રૂપ અમૃતની વાવસમાન સ્વર્ગમાં ગયા. વૃદ્ધિ પામતા વિરોધના ઉર્મીથી હુર્ધર
એવા બંને હાથીઓ ત્યાંથી મરીને હુઃખરૂપી રસનો આસ્વાદ કરવામાં વરસા-
દના કરાસમાન પ્રથમ નરકે ગયા. ત્યાંથી નીકળીને તે બંને પાપ (નીચ) યો-
નિમાં જન્મ પામી અનંત ભવમાં આત્માને સાંત્વત કરી સર્વત્ર ભટક્યા.
ચંદ્રનો છવ તો વળાણવાલાયક સ્વર્ગના સુખને ચિરકાળ ભોગવીને ઉચ્ચ
કુળમાં મનુષ્યપણું પામી મોક્ષલક્ષ્મીના સ્વામી થયો.

સુકિતની પ્રાપ્તિનાં કારણ રૂપ આ દૃષ્ટાંત સાંભળીને મોક્ષની ઇચ્છાવાળા
પ્રાણીઓએ અહિંસા વ્રતના ઉપાસક થવું.

॥ इति प्राणानिपातविचारे सूरचन्द्रयोः कथा ॥

मुलतानकी आठवीं जैन श्वेताम्बर कॉन्फरन्सकी स्वागतकारिणी सभाके सभापतिका व्याख्यान.

देवोऽनेकभवार्जितोजितमहापापप्रदीपानलो ।

देवः सिद्धिवभूविशालहृदयालङ्कारहारोपमः॥

देवोऽष्टादशदोषसिन्धुरघटानिर्भेदपञ्चाननो ।

भव्यानां विदधातु वाञ्छितफलं श्री वीतरागो जिनः ॥

जङ्गमतीर्थ मुनिराजाओ ! प्रियधर्मी भाइयो ! तथा बहिनो !

आज मेरे हृषीकेश पारावार नहीं है कि श्री संघ मुलताने मुझे स्वागत-कारिणी कमेटीके प्रमुखपदपर नियुक्त किया है. जिसके लिए श्री संघ मुलतानका बहुत आभारी हूं. इस स्वागतकारिणी कमेटीकी ओरसे आपलोगोंको धन्यवाद देता हूं. और हृदयसे उपकार मानता हूं कि आपलोगोंने हमारे आमन्त्रणपत्रका स्वीकार कर सफरकी तकलीफ, खर्च और बहुमूल्य समयकी परवाह न कर केवल धर्मोन्नतिके लिए इस मुलताननगरमें आनेकी कृपा कीहै. आप लोगोंके आनेसे पवित्र जैनधर्मकी प्रभावना हुई है. यह सर्व प्रताप जैन-धर्मोत्तेजक श्री १८०८ श्री मद्दिजगानन्द मूरीश्वर (आन्मारागजी) महाराजकाही है. जिनके परमपवित्र नामसे न केवल हिन्दुस्तानके पंजाब, गुजरात, मारवाड़, बंगालादि देशोंके जैनी परिचित हैं, बल्कि उनकी सुयोग्यता, सुप्रतिष्ठिता और विद्वत्ताकी सुगंध विलयत अमेरीकादि, दूर देशोंमेंभी पहुंच चुकी है और यूरोपके विद्वान् डॉक्टर ए. एक. लडॉल्फ हॉरनल् मादेव बहादुरने गद्गदस्वरसे उनकी स्तुतिमें कई श्लोक रचकर भेजे हैं. जिनमेंमें मैं केवल एकही श्लोकको सुनाता हूं.

दुराग्रहध्वांतविभेदभानो ! हितोपदेशानृतसिधुचित्त ! ।

संदोहसन्देहनिरासकारिन् ! जिनोक्तधर्मस्य धुरन्धरोऽसि ॥

तथा अमेरीकाके प्रसिद्ध चिकागो शहरमें जब १८९२ में सर्व धर्मोंका अधिवेशन हुआथा उनकी रीपोर्टकी किताबमें पृष्ठ २१ पर इनका चित्र देकर इस तरह अंग्रेजीमें स्तुति कीहै.

“ No man has so peculiary identified himself with the interests of the Jain Community as ” Muni Atmaranji ”. He has one of the noble band sworn from the day of initiation to the end of life to work day and night for the high mission they have undertaken. He is the high priest of the Jain Community and is recognized as the highest living ” Authority ” on Jain religion and literature by oriental scholars.

इन्ही महात्माके प्रताप और सदुपदेशमें पंजाबमें सनातन जैनधर्मकी नींव रखी गई है. और नगर नगरमें जैन मन्दिर तैयार किये गये हैं. यद्यपि वह महात्मा स्वर्गवासी होगये हैं तथापि पद्म शास्त्र प्रवीण उक्त गुरुराजके शिष्य सम्प्रदायमें उनके पट्टधर श्री मद्विजयकमलमृगिजी महाराज, श्रीमान् उपाध्याय श्री श्रीरविजयजी महाराज, श्रीयुग्म प्रवर्तक श्री कान्तिविजयजी महाराज, शान्तमूर्ति श्री हंसविजयजी महाराज, परम विख्यात श्री मुनि बल्लभविजयजी आदि मुनि-राजोंकी छत्रछाया जैनसमाजके मिरपर निश्चल है. उन्हीं न्यायाम्भेनिधिजीके प्रशिष्य श्री मुनि लब्धिविजयजी महाराजके उपदेशसे श्री जैन श्वेताम्बर कोन्फरन्सके मुख्याङ्ग हणू पीछेमें तीन वर्षके पीछे जीवनसंचार किया गया है. मैं शासनदेवतासे प्रार्थना करताहूं कि यह कोन्फरन्स चौरकालतक सजीव रहे. जैन मद्देदय इसे तन मन धनसे सहायता दें. इसका कायम रखनेका मुद्दह प्रबन्ध करें. प्रथम इस कोन्फरन्सका बीज श्री फलोधीपार्थनाथ भगवानके परमप्रभावक तीर्थपर मिरपर गुल्लवचन्द दड्डा एम. ए. ने डालाथा. जिसके लिए जैन समाज उनका बहुत उपकार मानता है. यह बीज मुंबई पाठन वगैरे नगरोंमें अंकुरित हुआ. क्रमशः वृक्षरूपमें दिखलाई देने लगा. इसमें मिष्ट फल पानेकी आशाभी लोगोंके हृदयमें स्थान पायी हुईथी कि कई कारणोंसे यह कोन्फरन्सका दो तीन वर्ष अधिवेशन न होनेके कारण फिर लोगोंके दिलमें संदेह होने लगा. हर्षका विषय है कि सेठ जवाहरलालजी जैनी सिकन्दरावादीनिवासीकी प्रेरणासे और महाराज श्री लब्धिविजयजीके उपदेशसे आज हमें इस अधिवेशन करनेका और सम्पन्न होनेका सौभाग्य प्राप्त हुआ है. और मैं आशा करताहूं कि सभी जैनभाई इस कोन्फरन्स सरीखी सर्वोपयोगी संस्थाको अपना कर इसके उत्पादक मान्य गुल्लवचन्द दड्डाजीके उत्साहको बढ़ावे. और इस संस्थाके द्वारा सवे दिन-कर कार्य होनेमें योगदें. अभीतक कोन्फरन्सकी औरसे जो कुछ हुआ है वह

सर्वथा प्रशंसा योग्य है इस संस्थामें जिन जिन धनिकोंने सहायता दी है वे सभी धन्यवाद भागी हैं। धार्मिक लौकिक संस्थाओंकी सुधारणा करना यह कोन्फरन्सका मुख्य उद्देश है। निजके पारस्परिक कलहोंको धार्मिक कार्योंमें जगह देकर किसीने किसी रूपसे सर्व साधारण कोन्फरन्स सरीखी संस्थामें आयात पहुंचाना यह जैनोंके लिए बिल्कुलही निन्दाका स्थान है।

इस लिए एक कमेटीकी आवश्यकता है जिसका यह काम होगा कि आपस आपसके मनोमालिन्यको दूर कर एकताका संचार करें। विद्याकी कर्माके कारण धार्मिक संस्थाएं मन्दगतिसे चलती हैं और इस बातको कौन नहीं जानता कि विद्याकेविना उन्नतिकी आशा दुगुशा मात्र है। इस लिए जगह जगह लडकें लडकियोंके लिए पाठशालाएं स्थापन करें। श्राविकाश्रम खोलें। विधवाश्रम और अनाथालय यती-मखाना जारी करें। महाविद्यालय और बॉर्डिंग हाउस बनायें और इनमें जैन पंडितोंद्वारा शिक्षाका प्रबन्ध करें। धार्मिक शिक्षाके सम्बन्धमें हम लोगोंका अपने मुनिराजोंसे विशेषतर सहायताकी जरूरत है।

महाशयों ! प्राचीन ग्रन्थरत्नोंके उद्धारकी वहीही जरूरत है। जो बहुमूल्य ग्रन्थभंडारोंमें सड़ रहे हैं। उन्हें प्रकाशित करके उनमेंसे सर्व निय ग्रन्थोंका भिन्न भिन्न भाषाओंमें सरलताके साथ अनुवाद करवानेकी जरूरत है। ऐसा होनेसे सर्वही देशवासियोंको इस धर्मके तत्त्व जाननेका मार्ग खुल जायगा। जिस जगह उपदेशक नहीं पहुंचते हैं वहांभी पुस्तकसे उपदेशकका काम निकल जाताहै। नये मंदिर बनानेकी अपेक्षा पुराने मंदिरोंका जीर्णोद्धार अत्यावश्यक है। प्रचलित कु-रीतियोंको दूर करनेका ध्यान रखना चाहिए। मामुली बातोंमें और कुरीतियोंमें हजारों रुपये खर्च किये जाते हैं और आवश्यक कामोंमें कृपणता बतलायी जाती है यह ही अवनतिका कारण है।

श्रीमानोंको उद्योगशाला खोलनेकी और ध्यान देना चाहिये। मेरा विश्वास है कि कोन्फरन्समें धार्मिक और लौकिक उन्नतिके मार्गरूप प्रस्ताव पास होंगे और सभी शिक्षित महावीरके अनुयायी उनका हृदयसे स्वागत करेंगे। अब मैं इस ब्रीटिश राज्यका अन्तःकरणमें धन्यवाद करताहूं कि जिसके पक्षपातरहित राज्यमें सर्व मतावलम्बी अपने अपने मतानुसार बिना किसी प्रकारकी रोक टोकके उन्नति कर सकते हैं। हमारे जैनमतानुसार धर्मका यह एक मन्तव्य है कि जिस राज्यकी

છત્રછાયાતલે હમ અપને ધર્મકો નિર્વિગ્નતાસે પાલન કરતે હૈં. ઉસકે રાજમક્ત બન-કર સદૈવ જય મનાવેં. જૈસે કહામી હૈં કિ “રાજાધિપાનાં શાન્તિર્ભવતુ.” ઇસ લિયે હમ અપને કૃપાલુ રાજાધિરાજકી ઔર હી અપની કાર્યસિદ્ધિ ઔર રક્ષાકે લિયે દેખતે હૈં. ઇસકે સાથહી મૈં અપને નામદાર જનાવ હિપુરી કમિશનર રાય-વહાદુર નેંદ્રનાથજી સાહેવ તથા પુલીસ કપતાન મિસ્ટર હેડિસાઈડ આદિ અફ-સરોંકા ધન્યવાદ કરતાહું ઔર ઉપકાર માનતાહું. આયે હુણ જૈન વંધુઓંસે પ્રાર્થના કરતાહું કિ જાં કુછ આપ લોગોંકી સેવા ચાકરી કરનેમૈં કમી રહીહો તો આપ ક્ષમા કરેં.

સર્વ મંગલ માંગલ્યં, સર્વ કલ્યાણકારણમ્ ।

પ્રધાનં સર્વ ધર્માણાં, જૈનં જયતિ શાસનમ્ ॥

એક અનુકરણીય સ્તુત્ય પગલું.

રૂ. ૧૫૦૦૦) ની ઉદાર જૈન સંખ્યાવત.

કેળવણીના કાર્યમાં રસ લેનાર પ્રત્યેક વિચારશીલ પુરૂષને જાણીને આનંદ થશે કે વીરમગામમાં પન્યાસજી શ્રી નીતિવિજયજીના ઉપદેશથી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા સ્થાપવા માટે અત્રેના એક પરોપકારી સખી ગૃહસ્થ ઝવેરી ઉજ્જ-મશી વીરચંદ્રે રૂ. ૧૫૦૦૦) જેવડી મોટી રકમની ઉદારતાથી ભેટ કરી છે. આ ગામ વેપાર દેવગારમાં ઘણું આગાદી બારેલું સ્થાન ભેગવે છે અને જૈનોની વસતી પણ સારા પ્રમાણમાં છે છતાં ત્યાં વિચરતા સાધુ સાધ્વીઓ તેમજ અત્રે રહેતા જૈનોના આગકોને સંસ્કૃત વિદ્યાનું સહેલાઈથી સારી રીતે જ્ઞાન થઈ શકે એવા પ્રકારના સાધનની એક જગરી ખોદ હતી, તે પન્યાસજીના સ્તુત્ય પ્રયાસ અને ઉપદેશને સમજી ધારણ કરી શકે તેવા હૃદયવાળા આ ઉદાર ગૃહસ્થની આવી મોટી મદદથી પૂરી પડી છે, અને તેથી આશા રહે છે કે સંસ્કૃત ભા-ષાના જ્ઞાનવડે ધાર્મિક યાગતમાં પણ અહીંની જૈન પ્રજા ઘણા રસ લેતાં શીખી પોતાના જીવનને સુમાર્ગે દોરી શકશે અને તેનું મહાન પુણ્ય સ્વર્ગસ્થ ઝવેરીના આત્માને ચીર સ્થાયી શાંતિ અર્પશે. સદરહુ સંખ્યાવત સ્વર્ગસ્થ પોતાના અંત-કાળના નજીકના દિવસોમાં કરી છે. જગતમાં તેવા પુરૂષોનું જીવન ધન્ય છે કે જેઓ પોતાની પાસેના સાધનોને પરોપકારાર્થે સદ્વ્યય કરે છે, અને તેમાં પણ જ્ઞાન અર્પનાર ઉત્તમ સાધન ઉભું કરી શકાય તેવી દિશામાં દાન કરનાર પુરૂ-ષોના જીવનને સહજતવાર ધન્ય છે. અગતે આશા છે કે સ્વર્ગસ્થ ઝવેરીના આ

૩૨

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

એક ઉત્તમ પગલાંનું અનુકરણ કરી પોતાથી જાની શક્તી સેવા આપવા જ્ઞાન-દાનની દિશામાં કરવા સઘળા જૈન બ્રાહ્મણો દ્વિચ્છત થશે અને મનુષ્ય જીવનની સાર્થકતા કરશે.

સદરહુ પાઠશાળાનું સ્થાપન શ્રેષ્ઠ વળતરમાં એટલે જાવતા વૈશાળ માસ સુધીમાં થશે.

ભારતર રતનચંદ્ર મુળચંદ્ર. વીરમગામ.

ઘણું જીવો લઘુતરના નેક નામદાર ઠાકોર સાહેબ.

વિનંતિ કે મારા મિત્ર અને જીવદયાના જાણીતા હિમાયતી રા. રા. લાભ-શાંકર લક્ષ્મીદાસે આપ દયાળુ સાહેબના મુખ્ય કારભારી સાહેબ રા. રા. મગનલાલ ત્રીભુવનદાસ તરફથી તેમને મળેલા તા. ૧૦-૨-૧૯૧૩ ના પત્રમાં જણાવેલ બાબતો આવકારદાયક સમાચાર મને લાગી જણાવ્યા છે:—

“કાઠીયાવાડ વેલ્ટેરીયન સોસાયટી સંઘમાં ‘દયા ધર્મકો મૂલ હણ’ એ કહેવતવાળું પ્રસિદ્ધ પત્ર અહિંના નામદાર ઠાકોર સાહેબ શ્રી કરંભસિંહજી શ્રી. એસ. આઈ. ના નામ ઉપરનું આવતાં વાંચી તે નામદાર ઘણા ખુશી થયા છે. અને જવાબમાં આપને જણાવવા અગત્ય કરી છે કે ખુદ પોતે, રાજ્ય કુટુંબ, અને લાયાત, તથા પ્રજા વર્ગ, આખા સ્ટેટમાં વેલ્ટેરીયનજી છે; માંસાહાર દોષ કરતું નથી.

“એથી વિશેષ જાણી આપ ખુશી થશે કે પોતે ભારતની પવિત્ર ભૂમિમાં વાર ધામની યાત્રા કરી પધાર્યો પછી ફાટને ઇન્કારો આપવાનો સૈવાજ અને ૧૮૬૬ થી બાંધ પાડ્યો છે. એટલુંજ નહિ પણ સ્ટેટની હદમાં શિકાર કરવાની સ્પષ્ટ મનાઈ કરવામાં આવી છે.”

ઉપરના અતિ આવકારદાયક સમાચાર વાંચીને, આપ દયાળુ સાહેબને સ્ટેટમાં જેવી રીતે સત્યુગ દેહાયો છે તેવી રીતે ખીજાં તમામ દેશી રાજ્યોમાં પણ જીવદયા સર્વત્ર ફેલાય, તથા ખીચારો નિરોધ, નિરાધાર, ખીકણ, પશુ પ્યારા પ્રાણી જવાવવામાં આવે એવી મહારી પ્રાર્થના છે.

આપ દયાળુ સાહેબ જાણીને ખુશી થશે કે, વિકાયતમાં સોંકટો સાહેબ તથા મરમો માંસ ખાતાં નથી તથા ખીજાં લોકોને માંસાહારનો ત્યાગ કરવાને બોધ આપવા માટે લંડન, મેન્ચેસ્ટર, એડીનબર્ગ, લિવરપુલ વિગેરે શહેરોમાં વેલ્ટેરીયન મંડળીઓ સ્થાપી છે. અને તે દયાળુ મંડળીઓ ઘણું સ્તુતિપાત્ર કામ કરે છે

લલુભાઈ ગુલામચંદ્ર ઝવેરી,

અંત. મેનેન્ડર. શ્રી જી. દ. સા. પ્ર. કં. મુંબઈ.

ગ્રાહકોને સૂચના.

આ અંક મહેન્દ્રિયા બાદ તરતમાંજ ધનપાળ પંચાશિકા ને તરતવાત્સ
તથા લક્ષ્મી સરસ્વતીના સંવાદની બંને બુક લેટ તરીકે મોકલવાનું શરૂ કરવા-
માં આવશે. જેમણે લવાજમ મોકલ્યું નહીં હોય તેમને રૂ. ૧-૫-૦ ના વેડ્યુઅંથી
મોકલવામાં આવશે. લવાજમનો રૂ. ૧૧ મોકલનારને બીન પોસ્ટેજે મોકલવામાં
આવશે. બુક બંને બહુજ ઉપયોગી છે. તેથી વેડ્યુઅં આવેથી તરતજ સ્વીકારી લેવા
કૃપા કરવી. એક વર્ષથી વધારે લવાજમ લેણું હશે તો તે પણ વેડ્યુઅંની અંદર
મંગાવી લેવામાં આવશે. તેથી જ્ઞાન ખાતાના દોષમાં ન રહેવા માટે તેનો તરતજ
સ્વીકાર કરવાનું ધ્યાનમાં રાખવું.

પંચાસજી શ્રી પ્રતાપવિજયજીનો સ્વર્ગવાસ.

આ મહાં પુરૂષ ચ લતા વર્ષના પોસ વદ ૦)) એ કંઝા ગામે કળાધર્મ
પામ્યા છે. એમનું વય ૫૭ વર્ષનું હતું. નીજા પર્યાય ૩૯ વર્ષનો હતો. મુનિ-
રાજ શ્રી શુભાવિજયજીના શિષ્ય હતા. સં. ૧૯૪૨ માં ગણિપદ અને સં.
૧૯૪૪ માં પંચાસ પદવી પ્રાપ્ત કરી હતી. સ્વમાયે શાંત હતા. ક્રિયામાર્ગમાં
ચારોમાં કુશળ હતા. યોગેન્દ્રદત્ત અને ઉપધાનાદિ ક્રિયા કાયમ નેમની
પાસે ચાલ્યાજ કરતી હતી. તેમણે ઘણા સાધુ સદ્ગનીને યોગ વહેવરાવ્યા છે અને
ઘણી જગ્યાએ ઉપધાન વહેવરાવ્યા છે. અમદાવાદમાં પાંચ વખત તેમણે ઉપધાન વહે-
વરાવ્યું. અમદાવાદ ખાતે તેઓ હુદારની પેળાના ઉપાશ્રયે રહેતા હતા. કાડી-
ગાંઠ ગુજરાત, અને મારવાડમાં ગાયે વિચરતા હતા. તારંગાજી તીર્થ ઉપર
ત્યંત સક્રિયતા હતા. તે તીર્થના છુણીદાર માટે તેઓ સતત ઉપદેશ
જતા હતા. એ તીર્થની અત્યારે જે અપૂર્વ શોભા થયેલી છે તે એઓ
પ્રાદેશ... ઉપદેશનુંજ પરિણામ છે. પંચાસજી શ્રી ગંભીરવિજયજી સાથે એમને
પ્રાર્થા પ્રેમભાવ હતો. તેમના સ્વર્ગવાસની હકીકત તેઓ સાંહેબે કંઝામાં સાંભળી
વિવંદન કર્યું હતું અને ઘણો ખેદ દર્શાવ્યો હતો. ત્યાર પછી ૪-૫ દિવસમાંજ
એઓ સાંહેબ પાસે સ્વર્ગવાસી થયાં છે. અને સ્વર્ગમાં પાછો મિત્રભાવ જાળવવા
પ્રયાસ હોય એમ જણાય છે. ગુજરાત ખાતે આ મહાત્માની પણ આમી આવી
કહી છે. પરંતુ કાળની ગતિ દુરતિક્રમ હોવાથી શાંતિ ધારણ કરવી એજ કર્તવ્ય છે.

શ્રી મોહનસાસણ જેન સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરી.

આ લાઇબ્રેરી મુંબઈ શહેરમાં સાક્ષ્યાગની અંદર ખોલવામાં આવી છે. તેની સાથે સંસ્કૃત પંડ્યાળા પણ ખોલવામાં આવી છે. આ લાઇબ્રેરી અને પંડ્યાળાનો સને ૧૯૧૦-૧૧ના રીપોર્ટ મહાર પડ્યો છે, તે વાંચી જોતાં ઘણો આનંદ થાય છે. જેન વર્ષમાં આરક્ષા પંડ્યાળા કુંડ્યાળી બીજી કોઈ પણ લાઇબ્રેરી હોય તેમ જાણતું નથી. આ કિતબ કાર્યને આજે શેડ દેવકરણુભાઈ મુંબઈનો પ્રયાસ ઘણો કિશનતા ભરેલો અને સ્તુત્ય છે. જાણુ સાહેબ જીવણસાસ પતાસાઈ પણ એ કાર્ય પરત્વે જાહુ સાફ લક્ષ આપતા જણાય છે. મેનેજીંગ કમીટી લાયક શ્રદ્ધાસ્થી બનેલી છે. લાઇબ્રેરીની વ્યવસ્થા શ્રેષ્ઠ છે. પુસ્તકોનો સંગ્રહ ધર્મો જાય છે. મુનિરાજની સહાયથી લખેલા પુસ્તકોનો પણ સારો સંગ્રહ ધર્મો સંભવ છે. મુંબઈ ખાતે આ લાઇબ્રેરીનો લાભ જાહુ સારો લેવામાં આવે છે. કેટલેક દરજ્જે આ લાઇબ્રેરીએ એક જોડ પૂરી પાડી છે. તેની નાખ્યા સંગ્રહી રિમિત તપાસતાં કમળા પેળો લાખ રૂપીયા થયેલા છે પરંતુ હજુ પ્રયાસ શરૂ હોવાથી લાખ રૂપીયા ઉપરાંત એકદર સંક્રમ થવા સંભવ છે. મુનિરાજ શ્રી મોહનસાસણ પંડ્યાળાના ભક્તિમાન શ્રવકેએ સારી કિશનતા બતાવી છે તો પણ કેટલાક લોકોમાં મંડાત દ્રષ્ટિએ ચર થય છે. અમે આ લાઇબ્રેરીની કિશન દશા ઇચ્છીએ છીએ. મનુષ્ય જીવનીની સફળતા આવા કાર્યોથી જ છે.

પ્રો. એક આપદયક સૂચના કરીએ છીએ કે આવી શ્રેષ્ઠ લાઇબ્રેરી માટે જય મકાનની આવશ્યકતા છે. મુંબઈના શ્રદ્ધાસ્થો ધરશે તો ને બની શકે તેવું કે માટે જાણુ સાહેબ જીવણસાસભાઈ તથા શેડ દેવકરણુભાઈ વિગેરે આ પ્રયાસ પર લક્ષ આપી લાઇબ્રેરીને વિશેષ રથથી કરવા સાફ યોગ્ય મકાનની ખોડ-જીવ કરશે એમ આશા રાખીએ છીએ.

શ્રીકર્મપ્રકૃતિ ગ્રંથ.

શ્રી મલયગિરિજ કૃત ટીકા સંયુક્ત

આ કર્મના સંગ્રહનો અપૂર્વ ગ્રંથ છે. કર્મગ્રંથ કરતાં ઉંચી હદનું જ્ઞાન આમાં સમાવેલું છે. છતાંવવાની અંદર શુદ્ધતાને માટે પંન્યાસજી આણું દસાગરજી મહારાજનો ખાસ પ્રયાસ છે. તેનું પૂર સાતહજાર શ્લોક ઉપરાંતનું હોવાથી તેના કારમો ૭૬-૩૭ થયાં છે. ગ્રંથ છપાઈ રહેવા આવ્યો છે માત્ર એક એ કારમજી બાકીમાં છે કોઈ શ્રદ્ધાસ્થને લાભ લેવા ઇચ્છા હોય તો એની અંદર ખર્ચ સુધારે રૂ. ૮૦૦) ધવા સંભવ છે જ્ઞાનદાનની અભિલષવાળાએ પ્રશ્નનુસાર લખી જણાવવું. જે વહેલો તે પહેલો. આવી તૈયાર રસવતી મળવી મુર્ખ છે તે ખાસ ધ્યાનમાં રાખવું.